

สารบัญ
รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร
โครงการศึกษาผลประโยชน์และผลกระทบของโครงการความช่วยเหลือทางการเงินของ สพพ.
ประจำปีงบประมาณ 2557

เล่ม 5 : โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 67 (R67) (อันดองเวง – เสียนราฐ) ประเทศไทยกัมพูชา

	หน้า
สารบัญรายงาน	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คณะกรรมการกำกับและตัวจริงรับงานที่ปรึกษา	ค
คณะกรรมการ	ง
หน่วยงานที่อนุมัติรายหักข้อมูล	จ
คำย่อ	ฉ
เอกสารอ้างอิง	ฉ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูป	ฉ
1. บทนำ	1
2. ความเป็นมา	2
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
4. ขอบเขตการดำเนินงาน	3
5. สภาพการเปลี่ยนแปลงภายหลังมีโครงการ	5
5.1 สภาพนวนของโครงการ	5
5.2 การบริหารและการบำรุงรักษาโครงการ	6
5.3 สภาพปริมาณจราจร	7
5.4 การใช้สินค้าและบริการจากประเทศไทย	8
5.5 มูลค่าการค้าชายแดน	8
5.6 จำนวนยานพาหนะและผู้่านแดน	9
5.7 ปริมาณการขนส่งทางถนน	10
5.8 ด้านการลงทุน	10
5.9 ด้านการท่องเที่ยว	11
5.10 ด้านเศรษฐกิจ-สังคม	12
5.11 ด้านสิ่งแวดล้อม	12
5.12 ข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการ	14
5.13 ด้านความสมัพนธ์ระหว่างประเทศ	16
5.14 ศักยภาพในการพัฒนา	16
6. สรุปผลการศึกษาประเมินผล	17
6.1 การประเมินผลโครงการที่แล้วเสร็จ 1 ปี ของ สพพ. :	17
6.2 การประเมินผลโครงการที่แล้วเสร็จ 4 ปี ของการศึกษาในครั้งนี้ :	19
6.3 ความคุ้มค่าของโครงการ	22
7. ปัญหาและข้อเสนอแนะ	23

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 มูลค่าการค้า จำนวนยานพาหนะและผู้ต่างดalen ที่ด่านช่องสะจำ	9
ตารางที่ 2 สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ (ปี 2552-2556)	11
ตารางที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ	24

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ 1 แผนที่แสดงตำแหน่งและสภาพสายทางโครงการ	2
รูปที่ 2 สภาพถนนและชุมชน ก่อนมีโครงการ	5
รูปที่ 3 สภาพถนนและชุมชนในปัจจุบัน	6
รูปที่ 4 ตลาดนัดชายแดนที่บริเวณด่านช่องสะจำ	8
รูปที่ 5 การขนส่งทางถนน บริเวณด่านช่องสะจำ	10
รูปที่ 6 พื้นที่เกษตรกรรมและพื้นที่ป่าไม้บันภูเข้า บริเวณเขตราชอาณาจักรพนมรุสตัวป่า (Khulen Prum Tep Wildlife Sanctuary) อุทยานแห่งชาติ (Phnom Kulen National Park) และภูเขาริเวณใกล้ด่านช่องสะจำฝั่งกัมพูชา	13
รูปที่ 7 ผลการจัดอันดับภาพรวมการประเมินผลโครงการ	21

**โครงการศึกษาผลประโยชน์และผลกระทบของ
โครงการความช่วยเหลือทางการเงินของ สพพ. ประจำปี 2557**

สารบัญรายงาน

เล่มที่ 1 รายงานขั้นสุดท้าย

โครงการพัฒนาและปรับปรุงถนนห้วยโก่น/เมืองเงิน-ปากແບ່ງ ศปປ.ลาວ

เล่มที่ 2 รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร

โครงการพัฒนาและปรับปรุงถนนห้วยโก่น/เมืองเงิน-ปากແບ່ງ ศปປ.ลาວ

เล่มที่ 3 Executive Summary Report

Houi Kon/Muang Nguen-Pak Beng Road Development Project, Lao PDR

เล่มที่ 4 รายงานขั้นสุดท้าย

โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 67 (R67) (อันลองเวง-เสียมราฐ) ประเทศกัมพูชา

เล่มที่ 5 รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร

โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 67 (R67) (อันลองเวง-เสียมราฐ) ประเทศกัมพูชา

เล่มที่ 6 Executive Summary Report

National Road No.67 (R67) Construction Project (Anlong Veng-Siem Reap), Kingdom of Cambodia

กิตติกรรมประกาศ

ในการดำเนินงานโครงการศึกษาผลประโยชน์และผลกระทบของโครงการความช่วยเหลือทางการเงินของ สพพ. ประจำปีงบประมาณ 2557 (โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 67 (R67) (อันดองเวง-เสียมราช្ញ) ประเทศกัมพูชา) บริษัทที่ปรึกษาได้รับความอนุเคราะห์อย่างดีเยี่งทั้งจากหน่วยงานเจ้าของโครงการ คือ สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (องค์การมหาชน) (สพพ.) ประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศกัมพูชา กระทรวงโยธาธิการและขนาดส่ง และกระทรวงเศรษฐกิจและการเงิน ประเทศไทย กัมพูชา และบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย อันเป็นผลให้การดำเนินงานโครงการสำเร็จด้วยดี

บริษัทที่ปรึกษาขอขอบคุณคณะกรรมการกำกับและตรวจสอบงานที่ปรึกษา ภายใต้โครงการศึกษาผลประโยชน์และผลกระทบของโครงการความช่วยเหลือทางการเงินของ สพพ. ประจำปีงบประมาณ 2557 ซึ่งประกอบด้วย นายพิรเมศร์ วุฒิธรรมเนตริกาย์ นางภาวนा อัศวนิภกุล นางธิดา พัทธธรรม นางสาววันทน่า บัวบาน นายกานต์ สินสีบูล และนางสาวหทัยทัต มหาสุคนธ์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของ สพพ. ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่บริษัทที่ปรึกษาตลอดมา

นอกจากนี้ บริษัทที่ปรึกษาขอขอบคุณเป็นอย่างสูงต่อหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในประเทศไทย และในประเทศกัมพูชา โดยเฉพาะหน่วยงานระดับภูมิภาค และห้องถีนของอำเภออันดองเวง จังหวัดอุดรธานี 以及 อำเภอเสียมราช្ញ จังหวัดเสียมราช្ញ ประเทศไทย กัมพูชา ตลอดจนประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ โครงการและใกล้เคียง ที่ให้ความร่วมมือ ให้ข้อมูล เห็นชอบ และชี้แนะ ตลอดจนให้การสนับสนุน และการจัดเก็บข้อมูล อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการศึกษาในครั้งนี้

บริษัทที่ปรึกษา

บริษัท คอนซัลแทนท์ ออฟ เทคโนโลยี จำกัด

บริษัท พี ซี บี เทคโนโลยี จำกัด

คณะกรรมการกำกับและตัวจริงรับงานที่ปรึกษา

ตามคำสั่งสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (องค์การมหาชน) (สพพ.) ที่ 106/2556 ลงวันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ.2556 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับและตัวจริงรับงานที่ปรึกษาสำหรับโครงการศึกษาผลประโยชน์และผลกระทบของโครงการความช่วยเหลือทางการเงินของ สพพ. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2557 มีดังนี้

1. นายพีรเมศร์ วุฒิธรรมนตรีรักษ์ รองผู้อำนวยการ สพพ.	ประธานกรรมการ
2. นางธิดา พัทธอรรມ ผู้อำนวยการสำนักวิเคราะห์โครงการลงทุนภาครัฐ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการ
3. นางสาววันทนีย์ บัวบาน นักวิชาการคลังชำนาญการ ผู้แทนสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ	กรรมการ
4. นายกานต์ สินสีบูล วิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ ผู้แทนกรมทางหลวง	กรรมการ
5. นางสาวหทัยทัต มหาสุคนธ์ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการสำรอง

1. นางภาณิสา อัศวเมธีกุล นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการ

คณะทำงาน

1. ดร. ขวัญชัย ลีไผ่พันธุ์	ผู้จัดการโครงการ
2. ดร. จำลอง สุทธิน	ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม
3. ดร. นนครินทร์ สัทธรมณวงศ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการขนส่ง
4. นายสุทธศันต์ เตชะศรีประเสริฐ	ผู้เชี่ยวชาญด้าน PROCUREMENT ที่แล้วเสร็จ
5. นายอุดุล ยังโภมด	ผู้เชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมโยธา/งานทาง
6. นายวีระ โพธิรักษ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมโยธา/งานทาง
7. นายมุหัมมัดมุนิตร์ พิมพ์ประพันธ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจ-สังคม
8. นางยาใจ พิมพ์สกุล	ผู้เชี่ยวชาญด้านการสำรวจข้อมูล
9. นายณัฏฐ์ มังกราช	ผู้ประสานงานโครงการ

หน่วยงานที่อนุเคราะห์ข้อมูล

หน่วยงานที่อนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อการประเมินโครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 67 (R67) (อันlong wen-
ເສີມຮາຽ) ประเทศไทยกัมพูชา ประกอบด้วย

ในประเทศไทย

- สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน (องค์การมหาชน)
- หอการค้าจังหวัดศรีสะเกษ
- หอการค้าจังหวัดสุรินทร์
- หอการค้าจังหวัดบุรีรัมย์
- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดศรีสะเกษ
- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุรินทร์
- องค์การบริหารส่วนตำบลໄພพัฒนา อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ
- ศุลกากรช่องสะจำ
- ศุลกากรช่องจอม
- ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดศรีสะเกษ
- ชมรมผู้ประกอบการค้า ไทย-กัมพูชา
- ที่ว่าการอำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ
- หน่วยประสานงานประจำพื้นที่ 1 สำนักงานประสานงานชายแดนไทย-กัมพูชา ศูนย์ปฏิบัติการกองทัพภาคที่ 1

ในประเทศไทยกัมพูชา

- กระทรวงโยธาธิการและขนส่ง
- กระทรวงเศรษฐกิจและการเงิน
- สำนักงานจังหวัดอุดรธานี
- สำนักงานโยธาธิการจังหวัดอุดรธานี
- สำนักงานจังหวัดเสียมราฐ
- สำนักงานโยธาธิการจังหวัดเสียมราฐ
- โรงพยาบาลเมืองอันลอง wen (Anlong Veng Referral Hospital)
- ศูนย์บริการสาธารณสุขเมืองแซร์น้อย (Health Center)
- ที่ว่าการอำเภออันลอง wen
- ที่ว่าการอำเภอเสียมราฐ
- ที่ว่าการอำเภอบันทายศรี
- ที่ว่าการอำเภอวาริน
- ที่ว่าการอำเภอปากกง

คำย่อ

AANZFTA	-	ASEAN Australia New Zealand Free Trade Area (เขตการค้าเสรีอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์)
ACCP	-	ASEAN Coordinating Committee on Consumer Protection (การคุ้มครองผู้บริโภคของอาเซียน)
ACFTA	-	ASEAN China Free Trade Area (เขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน)
ACIA	-	ASEAN Comprehensive Investment Agreement (ความตกลงการลงทุนของอาเซียน)
ACMECS	-	Ayeyawady-Chao Phraya-Mekong Economic Cooperation Strategy (ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิรุวดี – เจ้าพระยา – แม่โขง)
ADB	-	Asian Development Bank (ธนาคารพัฒนาเอเชีย)
AEC	-	ASEAN Economic Community (ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน)
AFAFGIT	-	ASEAN Framework Agreement on the Facilitation of Goods in Transit (กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดน)
AFAFIST	-	ASEAN Framework Agreement on the Facilitation of Inter-State Transport (กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามแดน)
AFAMT	-	ASEAN Framework Agreement on Multimodal Transport (กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการขนส่งหลากหลายรูปแบบ)
AFAS	-	ASEAN Framework Agreement on Service (ความตกลงการค้าบริการของอาเซียน)
AIDS	-	Acquired Immune Deficiency Syndrome (โรคเอดส์)
AIFS	-	ASEAN Integrated Food Security Framework (กรอบแผนงานบูรณาการความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน)
AIFTA	-	ASEAN India Free Trade Area (เขตการค้าเสรีอาเซียน-อินเดีย)

AKFTA	- ASEAN Korea Free Trade Area (เขตการค้าเสรีอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี)
AMBDC	- ASEAN-Mekong Basin Development Cooperation (การพัฒนาอาเซียน-ลุ่มน้ำโขง)
APAEC	- ASEAN Plan of Action on Energy Cooperation (ความมั่นคงด้านพลังงานในอาเซียน)
ASEAN	- Association of Southeast Asian Nations (สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้)
ASW	- ASEAN Single Window (ระบบศุลกากรอิเล็กทรอนิกส์)
ATIGA	- ASEAN Trade in Goods Agreement (ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน)
B/C ratio	- Benefit Cost Ratio (อัตราส่วนระหว่างผลตอบแทนตัวเลขเงินลงทุน)
CBTA	- Cross Border Transport Agreement (ความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดน)
CPL	- ASEAN Competition Policy and Law (นโยบายการแข่งขันในอาเซียน)
CMIM	- Chiang Mai Initiative Multi-lateralization (ความริเริ่มเชียงใหม่พหุภาคี)
DBST	- Double Bituminous Treatment (ถนนลาดยางพื้นผิวจราจรแบบ 2 ชั้น)
EEC	- Eastern Economic Corridor (แนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก)
EIRR	- Economic Internal Rate of Return (อัตราผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ)
EWEC	- East West Economic Corridor (แนวระเบียงเศรษฐกิจ ตะวันออก-ตะวันตก)
FDI	- Foreign Direct Investment (การลงทุนจากต่างประเทศ)

FS	- Feasibility Study (การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ)
GDP	- Gross Domestic Product (ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ)
GMP	- Good Manufacturing Practice (ความปลอดภัยของสินค้าเกษตรกรรมในอาเซียน)
GMRA	- The Greater Mekong Railway Association (สมาคมการรถไฟของประเทศไทยและน้ำที่ขึ้น)
GMS	- Greater Mekong Subregion Cooperation (แผนงานพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง)
GMS-BF	- GMS Business Forum (สภาธุรกิจอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง)
GMS-EF	- GMS Economic Forum (สภาเศรษฐกิจระดับอนุภาคลุ่มน้ำโขง)
GMS CBTA	- GMS Cross-Border Transport Agreement (ความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง)
HIV	- Human Immunodeficiency Virus (กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันเสื่อม)
hr	- Hour (ชั่วโมง)
IAI	- Initiative on ASEAN Integration (ความคิดริเริ่มในการรวมกลุ่มอาเซียน)
ICT	- Information and Communications Technology (เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร)
IPRs	- Intellectual Property of Rights (ความร่วมมือด้านสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของอาเซียน)
km	- kilometer (กิโลเมตร)
Lao PDR	- Lao People's Democratic Republic (สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว))

m	- Metre (เมตร)
MOU	- Memorandum of Understanding (บันทึกความเข้าใจ)
MRAs	- Mutual Recognition Agreements (การตรวจสอบและรับรองในอาเซียน)
NEC	- Northern Economic Corridor (แนวระเบียงเศรษฐกิจตอนเหนือ)
NEDA	- Neighbouring Countries Economic Development Cooperation Agency (Public Organization) (สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (องค์การมหาชน) สพพ.)
NPV	- Net Present Value (มูลค่าปัจจุบันสุทธิ)
NSEC	- North-South Economic Corridor (แนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้) (การมีส่วนร่วม ระหว่างภาครัฐและเอกชนในอาเซียน)
RIA-FIN	- Roadmap for Monetary and Financial Integration of ASEAN (การรวมตัวทางการเงินในอาเซียน)
RIF	- Regional Investment Framework (แผนปฏิบัติการภายใต้กรอบการลงทุนในภูมิภาค)
RPCC	- The Establishment of the Regional Power Coordination Center (ศูนย์ประสานงานการซื้อขายไฟฟ้าระหว่างประเทศสมาชิกในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง)
SARS	- Severe Acute Respiratory Syndrome (โรคชาร์ส)
SEC	- South Economic Corridor (แนวระเบียงเศรษฐกิจใต้)
SFM	- Sustainable Forest Management (การจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน)
SKRL	- Singapore-Kunming Railway Line (ก่อสร้างทางรถไฟสายสิงคโปร์- Kunming)

SMEs	- Small and Medium Enterprise (วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม)
USD	- United States Dollars (ดอลลาร์สหรัฐ)
VOC	- Vehicle Operation Cost (การประหยัดค่าใช้จ่ายในการใช้ยานพาหนะ)
VOT	- Value of Time (มูลค่าของเวลาในการเดินทาง)
WEC	- Western Economic Corridor (แนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันตก)

เอกสารอ้างอิง

- (1) Runckel and Associates, Inc. (2007). *The Singapore-Kunming Rail Link (SKRL) Connecting domestic rail networks to form a continuous link from Singapore to Kunming in China, easing travel between various Southeast Asia Countries and China.* สืบค้นจาก http://www.business-in-asia.com/asia/SKRL_railway.html
- (2) World Bank Group. (2014). *GDP per Capita (Current US\$).* สืบค้นจาก <http://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD?page=5>
- (3) กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ (2555). ความเป็นมาและความก้าวหน้าของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. สืบค้นจาก <http://www.dtn.go.th>
- (4) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2555) ความเป็นมาและความก้าวหน้าตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง. สืบค้นจาก <http://www.nesdb.go.th>
- (5) สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน (องค์การมหาชน) (2555). รายงานการประเมินผลโครงการที่แล้วเสร็จ 1 ปี โครงการพัฒนาถนนสาย 67 (อันดองเวง-เลี่ยมราฐ) ประเทศไทยก้ามพุชา.
- (6) สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (2557). โครงการศึกษาประเมินศักยภาพและการเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการระบบขนส่งของไทยสำหรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC). สืบค้นจาก <http://www.dtn.go.th/>

โครงการศึกษาผลประโยชน์และผลกระทบของโครงการความช่วยเหลือทางการเงินของ สพพ.

ประจำปีงบประมาณ 2557

(โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 67 (R67) (อันดองเวง – เสียมราฐ) ประเทศไทย)

1. บทนำ

สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (องค์กรมหาชน) หรือที่มีชื่อย่อว่า “สพพ.” เป็นหน่วยงานของรัฐบาลไทยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลัง มีภารกิจหลักในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการแก่ประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือการพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความร่วมมือในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ด้านคมนาคมขนส่ง และการพัฒนาเมือง โดยมีรูปแบบการให้ความช่วยเหลือทางด้านการเงินแก่ประเทศเพื่อนบ้านในรูปแบบของเงินให้เปล่า และเงินกู้เงื่อนไขผ่อนปรน ซึ่งนับว่าเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมนโยบายทางด้านการต่างประเทศห่วงรัฐบาลไทยกับรัฐบาลประเทศเพื่อนบ้านให้มีความสัมพันธ์ที่ดียิ่งขึ้น และยังเป็นการร่วมกันพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศร่วมกันในอนุภูมิภาคให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน อันจะเป็นการช่วยให้เกิดการขยายตัวด้านเศรษฐกิจ ด้านการค้า ด้านการลงทุน และด้านการท่องเที่ยวระหว่างกันในอนุภูมิภาค รวมทั้งยังเป็นการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจให้กับประเทศไทยอีกด้วย

อนึ่งตามประกาศสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (องค์กรมหาชน) เรื่อง การประเมินผลโครงการที่แล้วเสร็จ ลงวันที่ 30 กันยายน 2556 กำหนดให้

(1) ทุกโครงการที่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจาก สพพ. เมื่อโครงการดำเนินการแล้วเสร็จและสิ้นสุดการเบิกจ่ายเงิน ต้องประเมิน และจัดทำรายงานปิดโครงการ (Project Completion Report) โดยเจ้าหน้าที่ของ สพพ. เพื่อเป็นเครื่องมือหรือระบบที่จะใช้ในการวัดความสำเร็จ และผลกระทบของโครงการที่ได้รับความช่วยเหลือจาก สพพ.

(2) ทุกโครงการที่ได้รับความช่วยเหลือจาก สพพ. เมื่อโครงการดำเนินการแล้วเสร็จ และสิ้นสุดการเบิกจ่ายเงินครบ 3 ปี ต้องประเมิน และจัดทำรายงานประเมินผลประโยชน์ และผลกระทบของโครงการ โดย สพพ. จะว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญหรือที่ปรึกษาจากภายนอกเป็นผู้ดำเนินการ เพื่อใช้เป็นข้อมูล และบทเรียนที่เป็นประโยชน์แก่ทั้งผู้ให้และผู้รับความช่วยเหลือ ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการโครงการ และประกอบการตัดสินใจดำเนินโครงการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในอนาคต

ทั้งนี้ในปีงบประมาณ พ.ศ.2557 สพพ. มีโครงการความช่วยเหลือทางการเงินจาก สพพ. ที่แล้วเสร็จครบ 3 ปี คือ โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 67 (R67) (อันดองเวง – เสียมราฐ) ประเทศไทย ดังนี้ สพพ. จึงได้กำหนดแผนงานด้านการประเมินผลผลกระทบ และผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการให้ความช่วยเหลือทางการเงินของประเทศไทยที่มีต่อประเทศไทยเพื่อนบ้านขึ้น โดยการวิจารณ์ที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการศึกษาผลประโยชน์และผลกระทบของโครงการความช่วยเหลือทางการเงินของ สพพ. ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จแล้ว โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาประเมินผล ดังนี้

(1) เพื่อประเมินผลประโยชน์ และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับโครงการความช่วยเหลือทางการเงินของ สพพ. ที่ให้แก่ประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งทางด้านความเหมาะสม และสอดคล้อง ความมีประสิทธิภาพ ความมีประสิทธิผล ผลกระทบ และความยั่งยืนของโครงการ

(2) เพื่อประเมินความคุ้มค่าของโครงการ ความต้องการ และศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่โครงการและพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการใช้ประโยชน์จากโครงการให้เต็มที่ รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มของโครงการให้มากขึ้น โดยเสนอแนะโครงการลงทุนที่จำเป็นเพิ่มเติมทั้งในส่วนที่เป็นการลงทุนของภาครัฐ และภาคเอกชนไทย ตลอดจนประเทศเพื่อนบ้าน

(3) เพื่อประเมินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยที่เกิดจากโครงการ และความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่มีต่อโครงการ และประเทศไทย

(4) เพื่อจัดทำบทเรียน และข้อเสนอแนะของโครงการความช่วยเหลือทางการเงินของ สพพ.

2. ความเป็นมา

โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 67 (R67) อันลองเวง - เสียมราฐ ประเทศกัมพูชา (National Road No. 67 Construction Project : Anlong Veng - Siem Reap, The Kingdom of Cambodia) เป็นโครงการที่ได้รับความช่วยเหลือจากประเทศไทยตามสัญญาเงินกู้ระหว่างธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) กับรัฐบาลกัมพูชา ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2549 โดยดำเนินการก่อสร้างในปี 2550 และแล้วเสร็จพร้อมส่งมอบให้กับรัฐบาลกัมพูชาเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2552 (ดูรูปที่ 1) และภายหลังโครงการดำเนินการได้ 1 ปี สพพ.ได้ทำการประเมินผลโครงการดังกล่าว เมื่อเดือนมิถุนายน 2555 ตามประกาศของ สพพ. ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2549 เรื่องการประเมินผลโครงการที่แล้วเสร็จ

ที่มา : บริษัทที่ปรึกษา, 2557

รูปที่ 1 แผนที่แสดงตำแหน่งและสภาพสายทางโครงการ

3. วัตถุประสงค์ของโครงการ

โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 67 (R67) ได้ดำเนินการตามนโยบายที่เกี่ยวข้องดังนี้

(1) R67 เป็นเส้นทางยุทธศาสตร์สำหรับการเชื่อมโยงด้านคมนาคมประเทศไทยกับประเทศในพื้นที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการพัฒนาด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างสองประเทศ

(2) เป็นโครงการที่อยู่ภายใต้กรอบ Ayeyawady-Chao Phraya-Mekong Economic Cooperation Strategy (ACMECS) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์จากความแข็งแกร่งและความหลากหลายจากประเทศสมาชิกทั้ง 5 ประเทศ

(3) กรอบความร่วมมือสามเหลี่ยมมรภ. ซึ่งเกี่ยวข้องกับโครงการในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดชายแดนที่ติดกันของ 3 ประเทศ ประกอบด้วย ประเทศไทย กัมพูชา สปป.ลาว และไทย

(4) เป็นโครงการที่วิภาคีระหว่างไทยกับกัมพูชาตามนโยบายต่างประเทศของไทย

(5) เพื่อสนับสนุนความต้องการของประชาชนในบริเวณพื้นที่เส้นทางโครงการที่มีความต้องการเส้นทางคมนาคมที่สะดวกปลอดภัย

โครงการนี้ได้มีการจัดทำรายงานการศึกษาความเหมาะสมสมควรทางด้านเศรษฐกิจ วิศวกรรม และสิ่งแวดล้อมไว้ในปี 2549 (ก่อนดำเนินโครงการ) มีการคาดการณ์ปริมาณจราจร และแนวโน้มในอนาคตของการค้าชายแดน การลงทุน การเดินทางผ่านแดน รวมทั้งแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ทางเศรษฐกิจ และสังคมที่จะเกิดขึ้น หรือเป้าหมายผลประโยชน์และผลกระทบอันเนื่องมาจากการพัฒนาโครงการ ซึ่งสามารถนำมาใช้เปรียบเคียงเป็นค่าเป้าหมายต่างๆ เพื่อการติดตามประเมินผล

4. ขอบเขตการดำเนินงาน

ขอบเขตการดำเนินงานของโครงการ ประกอบด้วย

(1) ก่อสร้างถนนจากเมืองอันดองเวง - เสียมราฐ ระยะทางรวม 131 กม. ตามมาตรฐาน ASEAN Highway (ถนนขนาด 2 ช่องจราจร ความกว้างช่องจราจรละ 3.5 เมตร มีเหล็กทั้งสองข้างทางกว้างด้านละ 1.5 เมตร) และได้ก่อสร้างสะพานทั้งสิ้น 131.139 กม. ซึ่งมากกว่าขอบเขตงานเดิมเล็กน้อย ระยะทางทั้งหมดประกอบด้วย ระยะทางของถนน R67 124.008 กม. ถนนแยกย่อย Spur Road A ระยะทาง 2.537 กม. และถนนแยกย่อย Spur Road B ระยะทาง 4.594 กม.

(2) พื้นผิวถนนเป็นผิวลาดยาง 2 ชั้น (Double Bituminous Surface Treatment : DBST) บนพื้นทางแบบดินซีเมนต์ (Soil Cement)

(3) สะพานคอนกรีตกว้าง 10 เมตร รวม 42 แห่ง

(4) รายละเอียดการก่อสร้างถนน ได้แก่ งานดิน (Earth Work) งานผิวทาง (Pavement) งานโครงสร้าง (Structure) และอื่นๆ ดังนี้

- งานดิน : งานปรับพื้นที่ (Site Clearing 2.38 ล้าน ตารางเมตร) งานตัดคันทาง (Earth Excavation 0.44 ล้านลูกบาศก์เมตร) งานถอนคันทาง (Earth Embankment 1.17 ล้าน ลูกบาศก์เมตร) งานวัสดุคัดเลือก “ก” (Selected Material “A” 0.42 ล้าน ลูกบาศก์เมตร)
- งานรองพื้นทางและพื้นทาง (Pavement) : งานรองพื้นทางวัสดุมวลรวม (0.38 ล้าน ม.³) งานพื้นทางดินซีเมนต์ (0.35 ลูกบาศก์เมตร) งาน radix ผิวแอสฟัลต์ (Prime Coat 1.33 ล้าน ตารางเมตร) งานผิวแบบ DBST (1.33 ล้าน ตารางเมตร)

(5) ข้อมูลด้านเทคนิค

- ความเรียว (หน่วย : กม./ชม. Level (55-90) Rolling (40-60) Mountains (25-50))
- Maximum Profile Grade: 8%
- Structure Loading (min): HS20-40 (AASHTO)
- Right of Way Corridor (m): 25+25 = 50
- ความกว้างถนน (เมตร) $1.5 + 7 + 1.5 = 10$ ทางแยก (เมตร) $1.5 + 7 + 7 + 1.5 = 17$

(6) เลขที่สัญญาลงวันที่ 10 สิงหาคม 2549 โดยมีวงเงินช่วยเหลือ 1,300 ล้านบาท (ประกอบด้วย ค่าก่อสร้าง 1,153.50 ล้านบาท ค่าที่ปรึกษา 61 ล้านบาท ค่าบริหารจัดการ 20 ล้านบาท ค่าเพื่อเหลือเพื่อขาด 65.50 ล้านบาท) ผลการดำเนินงานจริง พบร่วม มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นจริง 1,224.34 ล้านบาท ประกอบด้วย ค่าก่อสร้าง 1,151.20 ล้านบาท ค่าที่ปรึกษา 53.14 ล้านบาท และค่าบริหารจัดการ 20.00 ล้านบาท โดยมีเงื่อนไข การคุ้ยมตังดังนี้

- อัตราดอกเบี้ยคงที่ ร้อยละ 1.5 ต่อปี
- ระยะเวลาชำระหนี้ 30 ปี (รวมระยะเวลาปลดหนี้ 10 ปี)
- กำหนดชำระเงินต้นและดอกเบี้ย ปีละ 2 ครั้ง ทุกวันที่ 20 มีนาคม และ 20 ตุลาคม ของทุกปี รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 40 ครั้ง (งวด)

(7) บริษัทที่ปรึกษา (บริษัท ทีมคอนซัลติ้ง เอนจิเนียริ่ง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด) และบริษัท ผู้รับเหมาก่อสร้าง (บริษัท ช. การช่าง จำกัด (มหาชน)) ซึ่งเป็นบริษัทสัญชาติไทย

(8) มีการใช้สินค้า วัสดุก่อสร้าง และบุคลากรจากประเทศไทยเพื่อการก่อสร้าง คิดเป็นร้อยละ 63.50 ของค่าก่อสร้าง ค่าควบคุมงานก่อสร้าง และค่าบริหารจัดการทั้งหมด หรือประมาณ 777 ล้านบาท

(9) หน่วยงานรับผิดชอบโครงการ ประกอบด้วย กระทรวงโยธาธิการและขั้นส่ง ประเทศไทย (ด้านการบริหารโครงการ) และกระทรวงเศรษฐกิจและการคลัง ประเทศไทย (ด้านการเบิกจ่ายเงิน)

5. สภาพการเปลี่ยนแปลงภายหลังมีโครงการ

5.1 สภาพถนนของโครงการ

ก่อนการพัฒนาเส้นทาง R67 เป็นดินลูกรัง สามารถใช้เพื่อการสัญจรได้เฉพาะในฤดูแล้ง ส่วนในฤดูฝนไม่สามารถใช้การได้ ซึ่งการเดินทางจากเมืองอันlong wen - เสียมราฐ ต้องใช้ระยะเวลาประมาณ 6-7 ชม. ในฤดูแล้ง ทำให้การสัญจรเพื่อติดต่อหรือทำธุรกรรมกับสังคมภายนอกเป็นไปด้วยความยากลำบาก (**ดูรูปที่ 2**) หลังจากการพัฒนาโครงการ สภาพถนนได้รับการปรับปรุงตามมาตรฐาน ASEAN Highway ทำให้การสัญจรสະดວກขึ้น จากเดิมการเดินทางจากอันlong wen - เสียมราฐ ใช้เวลา 6-7 ชม. ปัจจุบันการเดินทางใช้เวลาประมาณ 1.5-2 ชม. และเดินทางได้ตลอดปี (**ดูรูปที่ 3**)

ที่มา : รายงานปิดโครงการ, 2552

รูปที่ 2 สภาพถนนและชุมชน ก่อนมีโครงการ

ที่มา : บริษัทที่ปรึกษา, 2557

รูปที่ 3 สภาพถนนและชุมชน ในปัจจุบัน

จากการสำรวจสภาพถนนของโครงการเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2557 พบร่วม

- (1) สภาพผิวทางลาดยาง : สภาพผิวทางโดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐาน (แย่) ยานพาหนะสามารถใช้ความเร็วได้ 30-70 กม./ชม. ผิวนนเสียหายมากเป็นช่วงๆ ระยะทางสั้นๆ และดินหลังห้อ/คอสะพานทรุดเล็กน้อยบางแห่ง ตัวสะพานบางแห่งมีความเสียหายมาก
- (2) สภาพโครงสร้างระบายน้ำ : ท่อระบายน้ำมีการกัดเซาะข้างท่อหลายแห่ง
- (3) สภาพเครื่องหมายจราจร : เครื่องหมายจราจรบางประเภทไม่เป็นไปตามมาตรฐานหลักกิโลเมตรและหลักทางโค้งได้รับความเสียหาย และเส้นจราจรลบทลອດทั้งสายทาง
- (4) สภาพสองข้างทาง : สองข้างทางยังมีวัชพืชปกคลุมขอบถนนเล็กน้อย

5.2 การบริหารและการบำรุงรักษาโครงการ

ภายหลังการก่อสร้างถนนโครงการแล้วเสร็จ รัฐบาลกลางได้มอบหมายให้สำนักงานโยธาธิการและขันส่งจังหวัดอุดรธานี และจังหวัดเสียมราฐเป็นหน่วยงานรับผิดชอบดูแลเส้นทางสายนี้ พร้อมกับอนุมัติงบประมาณประจำปีสำหรับดำเนินการ โดยแบ่งขอบเขตตามพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละจังหวัด มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อบำรุงรักษาเป็นประจำทุกปี และมีการจ้างแรงงานชั่วคราว เช่าเครื่องจักรมาใช้ในงานซ่อมแซมบำรุงรักษา อย่างไรก็ตามไม่ปรากฏว่ามีการจัดสรรงบประมาณสำหรับการซ่อมบำรุงรักษาทุกระยะ 3-5 ปี รวมทั้งการจัดงบประมาณสำหรับซ่อมบำรุงฉุกเฉินในกรณีเกิดน้ำท่วมใหญ่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการซ่อมแซมความเสียหายได้ทันท่วงที

ข้อมูลจากการสำรวจชี้ให้เห็นว่าคุณภาพงานก่อสร้างเป็นที่น่าพอใจ เพราะจากการใช้งานมาประมาณ 5 ปี ยังสามารถใช้งานได้ปกติ แม้ว่าจะมีสภาพที่ชำรุดบ้าง สาเหตุมาจากการเกิดน้ำท่วมใหญ่ 2 ครั้ง ปัจจุบันยังมีเส้นทางบางช่วงรวมทั้งสะพานบางแห่งที่มีการชำรุดค่อนข้างมากซึ่งอยู่ระหว่างการซ่อมแซม บริษัทที่ปรึกษาควบคุมงานจากไทยได้ถ่ายทอดความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ในสำนักงานท้องถิ่นของสำนักงานโยธาธิการและขันส่งจังหวัดอุดรธานี และเสียมราฐ ซึ่งเน้นในการซ่อมแซมถนนที่เสียหาย เช่น การ Coat and Seal รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ทางเทคโนโลยีในการทำ Soft Concrete จากเดิมเป็น Soil Concrete

5.3 สภาพปริมาณจราจร

ข้อมูลจากรายงานการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ ที่กรมทางหลวงของประเทศไทย จัดทำขึ้นในปี 2549 ระบุว่า ผลการสำรวจปริมาณจราจรในปี 2547 มีปริมาณการจราจรต่อวันเฉลี่ยตลอดสายทั้งสิ้นประมาณ 1,781 คัน ความเร็วเฉลี่ยในการเดินทางบนถนนสายนี้อยู่ที่ 31 กม./ชม. และคาดการณ์ปริมาณการจราจรต่อวัน ในปี 2555 เพิ่มขึ้นเป็น 2,323 คัน และในปี 2561 เพิ่มเป็น 4,020 คัน

โดยข้อเท็จจริง ปริมาณยานพาหนะได้เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดนับตั้งแต่โครงการเริ่มมีการก่อสร้าง ทั้งนี้ เพราะได้มีการขนส่งวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องจักรจากฝั่งไทยเข้าไปในเมืองอันดองเวง – เสียมราฐ เพื่อดำเนินการก่อสร้างโครงการ อย่างไรก็ตาม เมื่อโครงการก่อสร้างแล้วเสร็จ และเริ่มใช้ประโยชน์ในปี 2553 ปริมาณจราจรในพื้นที่โครงการได้ลดลงในช่วง 2 ปีแรกอันเนื่องมาจากปัญหาข้อพิพาทระหว่างไทยกับกัมพูชา และภายหลังจากนั้น เมื่อปัญหาข้อพิพาทได้ยุติลง ปริมาณจราจรกลับมาเพิ่มขึ้นอย่างมากเมื่อเทียบกับกรณีที่ยังไม่มีโครงการ สังเกตได้จากสถิติข้อมูลด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- (1) ในปี 2556 เมืองเสียมราฐ มีจำนวนยานพาหนะเพิ่มขึ้นจากปี 2551 ร้อยละ 8.97 ต่อปี
- (2) นุ辱ค่าการค้าชายแดน ที่ด่านช่องสะจำ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
- (3) ปริมาณยานพาหนะผ่านแดน ที่ด่านศุลกากรช่องสะจำ มีสถิติแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยปี 2554 - 2556 (ช่วงดำเนินโครงการ) มีปริมาณ 2,294 - 5,808 คัน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 59 ต่อปี)
- (4) ปริมาณผู้ผ่านแดน ที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองช่องสะจำ มีสถิติเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด

การศึกษารั้งนี้ได้ทำการสำรวจปริมาณจราจรของ R67 เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2557 โดยกำหนดจุดตรวจวัด 2 จุด ที่เมืองอันดองเวง และเสียมราฐ ได้ผลดังนี้

- (1) ปริมาณจราจรโดยรวม 2,176 pcu ต่อวัน
- (2) อัตราความเร็วเฉลี่ย 57.3 กม./ชม.
- (3) สัดส่วนยานพาหนะ เป็นรถนั่งส่วนบุคคล/รถกระบะ (ร้อยละ 53) รถบรรทุกขนาดกลาง (ร้อยละ 21) จักรยานยนต์ (ร้อยละ 16) รถบรรทุกขนาดใหญ่ (ร้อยละ 8) และรถบัสโดยสาร (ร้อยละ 2)

ในอนาคต คาดว่าปริมาณการจราจรจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานด้านต่างๆ จะแล้วเสร็จ ประกอบกับเมืองอันดองเวงมีศักยภาพที่จะเป็นประตูด้านการค้า และการท่องเที่ยวระหว่างไทยกับกัมพูชา และในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

5.4 การใช้สินค้าและบริการจากประเทศไทย

โครงการพัฒนา R67 มีการใช้สินค้า วัสดุก่อสร้าง และบุคลากรจากประเทศไทยเพื่อการก่อสร้าง คิดเป็นมูลค่าประมาณ ร้อยละ 63.50 ของค่าก่อสร้างทั้งหมด หรือประมาณ 777 ล้านบาท (ค่าก่อสร้างทั้งหมดมีมูลค่า 1,224.34 ล้านบาท) ซึ่งส่วนใหญ่คือผลประโยชน์ที่กลับคืนมาสู่ประเทศไทย และยังทำให้เกิดผลกระทบต่อเนื่องไปยังโครงสร้างการผลิตสินค้าและบริการ และการสร้างงานทั้งในประเทศไทยและในประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย

สำหรับในส่วนของงานบำรุงรักษาโครงการนั้น ยังมีการใช้สินค้า วัสดุก่อสร้าง และเครื่องจักรอุปกรณ์จากประเทศไทยเพื่อการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง เหตุผลหนึ่งเกิดจากพื้นที่โครงการอยู่ติดกับแนวชายแดนระหว่างไทย – กัมพูชา ที่สะดวกต่อการจัดหา และการขนส่งวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าว

ในอนาคต คาดว่าสถานการณ์ยังคงดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประเทศไทยได้รับการช่วยเหลือ ยังคงนำเข้าสินค้า และบริการเพื่อการบำรุงรักษาโครงการดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ตลอดช่วงการดำเนินงานของโครงการ

5.5 มูลค่าการค้าชายแดน

การใช้สินค้าและบริการจากประเทศไทย (ดูตารางที่ 1) เพื่อการก่อสร้างโครงการ มีผลทำให้มูลค่าการค้าชายแดน (ดูรูปที่ 4) ในขณะนี้เพิ่มขึ้น และเริ่มลดลงในช่วงปีสุดท้ายของการก่อสร้างเนื่องจากได้รับผลกระทบจากปัญหาชายแดนไทย-กัมพูชา ต่อมามีเมืองที่มีการค้ามากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เกิดจากการเพิ่มขึ้นของการส่งออกสินค้าจากไทยไปกัมพูชา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง น้ำมันเชื้อเพลิง (น้ำมันดีเซล และน้ำมันเบนซิน) มีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 50 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด (ยกเว้นปี 2554)

ที่มา : บริษัทที่ปรึกษา, 2557

รูปที่ 4 ตลาดนัดชายแดนที่บริเวณด่านช่องสะจำ

ตารางที่ 1 มูลค่าการค้า จำนวนyanพาหนะและผู้ผ่านแดน ที่ด่านช่องสะจำ

สถานการณ์ของ โครงการ	ปี พ.ศ.	มูลค่าการค้า		yanพาหนะผ่านแดน		ผู้ผ่านแดน	
		ล้านบาท	เปลี่ยนแปลง % ต่อปี	คัน	เปลี่ยนแปลง % ต่อปี	คน	เปลี่ยนแปลง % ต่อปี
ก่อนมีโครงการ	2548						
	2549			2,474		7,139	
ระหว่างการ ก่อสร้างโครงการ	2550			4,052	63.78	13,303	
	2551	1,451.64		6,064	49.65	12,423	
ดำเนินโครงการ	2552	1,091.32	-24.82	2,653	-56.25	10,801	
	2553	913.35	-16.32	2,310	-12.93	14,792	
การเปลี่ยนแปลง (% ต่อปี)	2554	234.67	-74.31	2,294	-0.69	18,612	25.82
	2555	501.35	-45.11	6,124	166.96	218,146	1,072.07
	2556	871.69	271.45	5,808	-5.16	246,214	12.87
	2551-2552	-	24.82		2.36		14.80
	2553-2556	-	1.54		35.98		155.33

ที่มา : ศุลกากรช่องจอม

สำหรับมูลค่าการนำเข้าสินค้าจากกัมพูชา นั้นมีปริมาณไม่มาก (ประมาณร้อยละ 10 ของมูลค่าการค้าเท่านั้น) และมีแนวโน้มลดลง ประเภทสินค้าที่นำเข้าส่วนใหญ่เป็นผลผลิตทางการเกษตร เช่น พริกแห้ง ชัน เปเลือกบง ห่วยเส้น เป็นต้น

5.6 จำนวนyanพาหนะและผู้ผ่านแดน

การก่อสร้างถนนอันดองเวง-เสียมราฐ และการยกระดับด้านช่องสะจำให้เป็นด่าน关口ทำให้การเดินทางสะดวกขึ้น แต่ยังไม่จุงใจให้มีการเดินทางเข้าออกผ่านแดนกันมากนัก เนื่องจากyanพาหนะจากฝั่งไทยไม่สามารถเดินทางโดยพาหนะจากไทยไปยังกัมพูชาได้ จะอนุญาตให้ผ่านไปปึงบริเวณคลื่นซึ่งตั้งอยู่บริเวณชายแดนเท่านั้น ประกอบกับด่านช่องสะจำเป็นด่านด้านความมั่นคง เพราะหากมีข้อขัดแย้งระหว่างไทยและกัมพูชา ด่านนี้จะถูกปิดทันที ซึ่งเหตุผลดังกล่าวสอดคล้องกับจำนวนyanพาหนะที่มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น และลดลงตามสถานการณ์ทางการเมือง และความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับกัมพูชา ดังแสดงในตารางที่ 1 ข้างต้น

สำหรับจำนวนผู้ผ่านแดนเข้าออก ณ จุดผ่านแดนช่องสะจำ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นนับตั้งแต่เริ่มก่อสร้างโครงการ และเมื่อปี 2553 (โครงการแล้วเสร็จ) พบว่า จำนวนผู้ผ่านแดนมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด และมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมากในปี 2555 อย่างไรก็ได้ เนื่องจากด่านช่องสะจำเป็นด่านที่มีความอ่อนไหวทางการเมือง ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าจำนวนผู้ผ่านแดนจะมีการเปลี่ยนแปลงสอดคล้องกับระดับความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับกัมพูชาอย่างชัดเจน

5.7 ปริมาณการขนส่งทางถนน

การปรับปรุงก่อสร้างถนนสาย R67 ทำให้การเดินทางสะดวกขึ้น มีการสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างหลากหลายเพิ่มมากขึ้น รวมถึงเป็นการเพิ่มช่องทางในการขนส่งสินค้า (ดูรูปที่ 5 ประกอบ) และบริการเข้า-ออกมากขึ้น อย่างไรก็ตามระบบฐานข้อมูลด้านปริมาณการขนส่งบน R67 นั้น ยังขาดการรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบ และไม่สามารถจำแนกเฉพาะอุบลมาเป็นข้อมูลปริมาณการขนส่ง และต้นทาง - ปลายทางของสินค้าที่ขนส่งได้ แต่สิ่งที่พึงจะซึ่งให้เห็นว่าปริมาณการขนส่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องก็คือ มวลค่าการค้าชายแดน ปริมาณยานพาหนะและจำนวนผู้ผ่านแดนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้มีปริมาณการขนส่งเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน

ที่มา : บริษัทที่ปรึกษา, 2557

รูปที่ 5 การขนส่งทางถนน บริเวณด่านช่องสะจำ

5.8 ด้านการลงทุน

การปรับปรุงก่อสร้างถนน ทำให้เกิดผู้ประกอบการ SMEs ตามแนวสายทางมากขึ้น และทำให้ SMEs ได้รับผลประโยชน์/ผลกระทบเพิ่มขึ้นในทุกๆ ด้าน โดยส่วนใหญ่เป็นผลกระทบด้านบวก ผลการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ (รถโดยสาร ร้านค้า ร้านอาหาร และบริการด้านที่พัก ในบริเวณพื้นที่โครงการ) เกี่ยวกับลักษณะ และขนาดของกิจการ สภาพการเปลี่ยนแปลงภัยหลังเมื่อมีโครงการ และสภาพปัจจุบัน พบว่า

(1) **ผู้ประกอบการรถโดยสาร :** ทุกรายเห็นว่า หลังมีโครงการ สภาพการประกอบอาชีพเปลี่ยนแปลงไปมาก เช่น สามารถให้บริการได้ทุกฤดูกาล ใช้ระยะเวลาการเดินทางน้อยลง ร้านซ่อมรถมีมากขึ้นและอะไหล่หาได้ง่ายขึ้น ผู้ใช้บริการมากขึ้น ในขณะที่คู่แข่งทางการค้าก็มีมากขึ้นเช่นกัน

(2) **ผู้ประกอบการด้านที่พัก :** ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า หลังมีโครงการสภาพการประกอบอาชีพเปลี่ยนแปลงไปมาก เช่น การเดินทางสะดวกมากขึ้น มีผู้ใช้บริการมากขึ้นแต่คู่แข่งขันให้บริการก็มีมากขึ้นเช่นกัน สาธารณูปโภคมากขึ้น และวัสดุอุปกรณ์หาจ่ายขึ้น

(3) ผู้ประกอบการด้านร้านอาหาร : ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า หลังมีโครงการสภาพการประกอบอาชีพเปลี่ยนแปลงไปมาก เช่น การเดินทางสะดวกมากขึ้น ผู้ใช้บริการมากขึ้นแต่คู่แข่งขันการให้บริการก็มีมากขึ้น เช่นกัน สิ่งสาธารณูปโภคมีมากขึ้น และวัสดุอุปกรณ์หาง่ายขึ้น อย่างไรก็ตาม ปัญหาในการประกอบอาชีพนี้คือ ไฟฟ้าดับบ่อย ขาดแคลนเงินทุน ขาดแคลนน้ำสะอาด สัญญาณโทรศัพท์ไม่ชัดเจน ขาดแคลนแรงงาน และพื้นที่ชุมชนไม่ค่อยมีสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

(4) ผู้ประกอบการร้านค้า : ผู้ประกอบส่วนใหญ่เห็นว่า หลังมีโครงการสภาพการประกอบอาชีพเปลี่ยนแปลงไปมาก เช่น การเดินทางสะดวกมากขึ้น ผู้ใช้บริการมากขึ้นแต่คู่แข่งขันการให้บริการก็มีมากขึ้น เช่นกัน สิ่งสาธารณูปโภคมีมากขึ้น และวัสดุอุปกรณ์หาง่ายขึ้น ปัญหาในการประกอบอาชีพนี้คือ ขาดแคลนน้ำสะอาด และขาดแคลนเงินลงทุน

5.9 ด้านการท่องเที่ยว

เดิมที่เมืองอันดองเวงนี้ไม่ได้จัดอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว หรือเป็นจุดสนใจด้านการท่องเที่ยวของคนโดยทั่วไป ประกอบกับเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อเข้าสู่เมืองอันดองเวงในทุกเส้นทางยังเป็นถนนดินลุกรัง มีสภาพทรุดโทรม จึงไม่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจในด้านการท่องเที่ยวมากนัก ส่วนจังหวัดเสียมราฐนั้น แม้จะมีโครงสร้างหลักทางเศรษฐกิจเป็นแบบเกษตรกรรม แต่ประชาชนในตัวเมืองเสียมราฐจะมีรายได้หลักมาจากการอาชีพที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว เช่นจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย ได้แก่ นครวัด - นครром ปราสาทบันทายศรี เป็นต้น อย่างไรก็ตาม พื้นที่ดังกล่าวไม่ได้จัดอยู่ในพื้นที่ครอบคลุมของกรอบความร่วมมือสามเหลี่ยมมรดกโลกด้วย

ภายหลังการก่อสร้าง R67 ทำให้เมืองอันดองเวงกลายเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว เช่น ด้านทศศิลปะสามารถเชื่อมต่อกับเมืองเสียมราฐโดยสะดวก ทิศตะวันออกสามารถเดินทางเชื่อมต่อกับอำเภอตะเบียงปราสาทและเดินทางไปสู่เขาพระวิหารได้ (แต่สภาพถนนยังเป็นถนนดินลุกรัง) สำหรับเมืองเสียมราฐนั้น โครงสร้างเศรษฐกิจโดยรวมยังคงเป็นแบบเกษตรกรรม แต่ประชาชนที่อาศัยในเขตเมืองจะหันมาประกอบอาชีพในด้านการท่องเที่ยวเป็นหลัก และที่เมืองเสียมราฐเองนั้นเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทยด้วย

ตารางที่ 2 สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ (ปี 2552-2556)

รายการ	2552	2553	2554	2555	2556	สัดส่วนผู้มาเยือน	การเปลี่ยนแปลง (%) ต่อปี
1 จำนวนผู้เยี่ยมเยือน (คน)	545,834	881,218	1,066,129	1,402,736	1,929,016		37.1%
ชาวไทย	539,604	867,543	1,006,207	1,377,417	1,888,585	98%	36.8%
ชาวต่างประเทศ	6,230	13,675	15,861	25,319	40,430	2%	59.6%
2 จำนวนผู้ท่องเที่ยวต่อเดือนของประจำเดือน (คน)							
ชาวไทย ข้ามไปกัมพูชา			6,981	103,842	116,600	97%	308.7%
ชาวต่างชาติ ข้ามไปกัมพูชา			1,069	2,185	3,528	3%	81.7%
ชาวต่างชาติ ข้ามมาไทย			971	1,998	2,670		65.8%
3 สัดส่วนผู้ท่องเที่ยวต่อเดือนเมื่อเทียบกับผู้มาเยือน							
ชาวไทย ข้ามไปกัมพูชา				1%	8%	6%	
ชาวต่างชาติ ข้ามไปกัมพูชา				7%	9%	9%	
ชาวต่างชาติ ข้ามมาไทย				6%	8%	7%	

หมาย : 1 กรรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

2 สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

ในส่วนของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไทยนั้น การพัฒนา R67 ทำให้เกิดการพัฒนาธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ สุรินทร์ และบุรีรัมย์ได้มากพอสมควร จะเห็นได้จากการเดิบโตของธุรกิจการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการท่องเที่ยวของไทย ที่มีเครือข่ายเส้นทางการนำเที่ยวแบบครบวงจรตั้งแต่กรุงเทพฯ – บุรีรัมย์ – สุรินทร์ – ศรีสะเกษ – เชียงราย – เสียมราฐ – ปอยเปต

อย่างไรก็ตาม แม้ว่า R67 จะมีศักยภาพในการเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวค่อนข้างมาก แต่จุดเชื่อมต่อชายแดนด่านซ่องสะจำเป็นพื้นที่อ่อนไหวต่อปัญหาชายแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการณ์พิพาทเข้าพระวิหาร ทำให้บรรยายด้านการท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่เชื่อมโยงของ R67 มักได้รับผลกระทบค่อนข้างมากเมื่อเกิดข้อพิพาทแต่ละครั้ง

5.10 ด้านเศรษฐกิจ-สังคม

จากการประชุมกลุ่มย่อยร่วมกับคณะกรรมการจังหวัดเสียมราฐและจังหวัดอุดรธานีชัย มีความเห็นว่า โครงการนี้มีประโยชน์อย่างมาก ทำให้มีความเจริญเติบโตทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ดีขึ้น มีอาชีพ การจ้างงาน และทำการเกษตรเพื่อการพาณิชย์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจครัวเรือนริมสายทางจำนวน 96 ราย พบร้าครัวเรือนทั้งหมดเห็นว่าการก่อสร้าง R67 นี้ มีผลทำให้รายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น (มีรายได้พอกเพียงกับการยังชีพ บางรายมีเหลือเก็บออม และบางรายมีเหลือสำหรับนำไปลงทุน)

ส่วนด้านสังคมนั้น โครงการนี้ทำให้เกิดชีวิตของชุมชนเปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างมาก กล่าวคือ ก่อนมีโครงการตั้งถิ่นฐานของครัวเรือนกระจาย และตั้งอยู่ริมถนนมีน้อยมาก แต่หลังจากมีโครงการ ครัวเรือนได้ย้ายมาตั้งอยู่ริมถนนมากขึ้น สำหรับปัญหาด้านสังคมที่เกิดขึ้นภายหลังจากการมีโครงการนี้ จากการสอบถามครัวเรือนริมสายทาง และผู้ประกอบการในชุมชน รวม 134 ราย พอสรุปได้ว่าปัญหาส่วนใหญ่ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากนัก (ร้อยละ 96 - 99) เช่น อาชญากรรม การค้าสิ่งของผิดกฎหมาย ยาเสพติด การแพร่เชื้อโรคติดต่อ (เอ็ดส์ หัวดูด) เอกลักษณ์ถูกทำลาย ดูหมิ่นศักดิ์ศรี การรักษาไว้วัฒธรรมท้องถิ่น มีเพียงปัญหาด้านอุบัติเหตุทางถนน และปัญหาการค้าผู้หญิง และเด็กที่เห็นว่ามีเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ร้อยละ 51 และร้อยละ 41 ตามลำดับ

5.11 ด้านสิ่งแวดล้อม

ภายหลังการปรับปรุงถนนเป็นถนนตามมาตรฐาน ASEAN Highway ผิวถนนลาดยางมี 2 ช่องจราจร ความกว้าง ช่องละ 3.5 เมตรพร้อมไหล่ทางกว้าง ข้างละ 1.5 เมตร หลังการเปิดใช้งานพบว่า

(1) ทำให้การคมนาคมสะดวกขึ้น

(2) การใช้ที่ดิน : รูปแบบการใช้ที่ดินของชุมชนเมือง ชุมชนชนบท การเกษตรกรรมซึ่งเป็นส่วนใหญ่รวมทั้งป่าไม้บนพื้นที่สูงชันในเขตราชภัณฑ์สัตห์ป่า และอุทยานแห่งชาติ ตั้งแสดงในรูปที่ 6 (ยังคงไว้ซึ่งรูปแบบเดิมเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนมีโครงการ ยกเว้นชุมชนเมืองที่ปัจจุบันมีการขยายตัวของชุมชนเพิ่มขึ้นตามแนวถนนโดยเฉพาะเมืองอันดองเวง และบ้านแซร์น้อย นอกจากนี้ยังพบว่ามีการขยายตัวของชุมชนเดิมนอกเมืองยังปรากฏให้เห็นอยู่ เช่นกัน

ที่มา : บริษัทที่ปรึกษา, 2557

**รูปที่ 6 พื้นที่เกษตรกรรมและพื้นที่ป่าไม้บัน្តុក្រោម บริเวณเขตราชพันธุ์สัตវបា (Khulen Prum Tep Wildlife Sanctuary) อุทยานแห่งชาติ (Phnom Kulen National Park)
และក្រោមបន្ទាន់ដំណោះស្រាយជាប្រព័ន្ធផ្លូវកំណើន**

(3) การประกอบอาชีพ : อาชีพเกษตรกรรมแบบพื้นบ้าน ยังปราศจากอยู่ให้เห็นเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ตลอดเส้นทาง

(4) แหล่งกำเนิดมลภาวะ : จากผลการสำรวจวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดินตามแนวสายทางจะเห็นได้ว่า พื้นที่ส่วนใหญ่ยังมีลักษณะของชนบท และป่าไม้ธรรมชาติ ไม่มีแหล่งกำเนิดมลภาวะที่สำคัญจึงสามารถสรุปได้ว่า คุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรวมในพื้นที่มีลักษณะของสภาพธรรมชาติทั่วไป ยกเว้นในพื้นที่ชุมชนเมืองรวมทั้งพื้นที่หน้าด่านฝั่งកំណើនមีตลาดอาจมีปัญหาการจัดการขยะ และน้ำเสียในอนาคต

(5) มลภาวะด้านเสียง ฝุ่นละออง และการสั่นสะเทือน : พบว่าเกิดจากการทุกหนักที่วิ่งผ่านชุมชน รวมถึงการเพิ่มขึ้นของจำนวนรถจักรยานยนต์ และรถยนต์ เป็นต้น และครัวเรือนส่วนใหญ่ ร้อยละ 55 เห็นว่า ได้รับเสียงรบกวนจากยานพาหนะบนท้องถนนมากกว่าเดิมก่อนมีโครงการ ร้อยละ 38 เห็นว่ามีปัญหาฝุ่นละออง จากยานพาหนะบนท้องถนนมากกว่าเดิม และมีเพียงร้อยละ 5 เห็นว่าสร้างความสั่นสะเทือนต่อโบราณสถานในบริเวณใกล้เคียง อย่างไรก็ตามจากการเทียบเคียงปริมาณจราจรของโครงการถนนอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน พบว่าขนาดปริมาณจราจรที่ 2,176 pcu ต่อวัน ยังไม่ก่อให้เกิดระดับมลภาวะเกินกว่าค่ามาตรฐานที่ยอมรับได้

(6) ด้านสาธารณสุข : การเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลโรคที่เฝ้าระวังทางระบบวิทยาจาก สำนักป้องกันควบคุมโรคที่ 7 จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งรับผิดชอบพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ พบร่วมในระหว่างปี พ.ศ. 2552-2554 โรคที่พบมากประกอบด้วย โรคท้องร่วง อาหารเป็นพิษ ปอดบวม ไข้ไม้ทรายสาเหตุ วัณโรค และไข้เลือดออก ซึ่งโรคเหล่านี้จะพบเป็นประจำทุกปีในพื้นที่ และจากการสำรวจพบว่าภายหลังการก่อสร้างถนน ของโครงการ ทำให้ครัวเรือนสามารถผ่านแดนเพื่อเข้ามารับบริการทางการแพทย์ในฝั่งไทยมากขึ้น ทำให้สุขภาพโดยรวมของประชาชนในพื้นที่อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และจากข้อมูลสถิติพบว่าโดย平均การก่อสร้างถนนและมีประชาชนผ่านแดน ไม่ได้ก่อให้เกิดการแพร่ของเชื้อโรคติดต่อที่สำคัญ (โรคชาร์ส โรคไข้หวัดนก หรือ HIV) ในบริเวณพื้นที่โครงการเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด

5.12 ข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการ

(1) หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการและหน่วยงานท้องถิ่น ประกอบด้วยตัวแทนจากหน่วยงานรัฐบาล กลางและหน่วยงานท้องถิ่นของกัมพูชา ให้ความเห็นพอดีดังนี้

- 1) ถนนสายนี้ เป็นประโยชน์ในด้านความมั่นคงของกัมพูชา การสนับสนุนโครงการพัฒนา/ปรับปรุง R67 เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความเป็นชาติกัมพูชา เนื่องจากมีการเดินทางไปมาหาสู่กันระหว่าง จังหวัดอุดรธานีซึ่งกับจังหวัดอื่นๆ ของกัมพูชาได้อย่างสะดวก
- 2) ทางกัมพูชา มีแผนหลักของประเทศ “Planning for National Road Rehabilitation Up to Year 2020” ในการปรับสภาพโครงข่ายถนนระดับชาติเพื่อพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคมให้ดีขึ้น ซึ่งในอนาคตจะมีการปรับปรุงถนนเพื่อรองรับการขยายตัวเศรษฐกิจ สังคม ตามแผนดังกล่าว
- 3) ระดับความสมัพนธ์ทั้งระหว่างประชาชน และเจ้าหน้าที่ของทั้งสองประเทศมีแนวโน้มดีขึ้น และมีกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันมากขึ้น ส่วนในระดับท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ในทางที่ดี มีข้อตกลงในการเดินทางระหว่างประชาชนในสองอำเภอ ระหว่างอำเภออันลองเวง และอำเภอภูฎิงห์ในการใช้ใบผ่านทาง (Border Pass) แทนการใช้หนังสือเดินทาง (Passport)

(2) หน่วยงานท้องถิ่นและภาครัฐกิจเอกชน (ไทย) ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานท้องถิ่นของไทยในพื้นที่จังหวัดใกล้เคียงทั้งภาครัฐ และเอกชน มีความเห็นที่สำคัญๆ สรุปดังนี้

- 1) R67 กับ R68 มีประสิทธิภาพในการอำนวยความสะดวกทางด้านการเดินทางได้ใกล้เคียงกัน แต่ R68 มีศักยภาพในการเป็นโครงข่ายมากกว่า เนื่องจากสามารถเชื่อมต่อเส้นทางสายอื่นๆ ในกัมพูชาได้มาก ในขณะที่ R67 ใช้เชื่อมต่ออันลองเวงกับเสี่ยมราฐ และผ่านชุมชนเล็กๆ ไม่กี่แห่งเท่านั้น
- 2) ด้านซ่องสะจำกับด้านซ่องจอมเปรียบเสมือนเป็นคู่แข่งทางด้านเส้นทางการค้า แต่ก็เป็นคู่ค้า ทางด้านการท่องเที่ยว คือทำให้ผู้จัดบริการท่องเที่ยวใช้เป็นเส้นทางนำเที่ยวได้อย่างครบวงจร สามารถจัดทัวร์ตามแนวชายแดนได้อย่างน่าสนใจ หากมีการขนส่งสินค้าเข้ากัมพูชา (จากจังหวัดสุรินทร์) ก็จะใช้เส้นทางผ่านด้านซ่องจอมเป็นหลัก
- 3) ซ่องสะจำ จัดเป็นพื้นที่ด่านชายแดนที่มีศักยภาพสูงมาก มีพื้นที่เมืองใหม่สำหรับรองรับการขยายตัวด้านการค้า และธุรกรรมต่างๆ ห่างจากด่านชายแดน 3 กม. มีพื้นที่รวมประมาณ 960 ไร่ ทำให้การดำเนินงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านซ่องสะจำไม่ต้องกระฉกตัวอยู่ที่บริเวณด่านชายแดน ซึ่งเป็นรูปแบบของด่านสากล
- 4) การสร้างถนนโครงการ ทำให้มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้นได้อย่างเด่นชัด แต่สินค้าที่แตกหักง่าย จะไม่สามารถใช้เส้นทางช่วงระหว่างทางหลวงหมายเลข 24 ไปซ่องสะจำได้ เนื่องจากถนนชำรุดมาก จะต้องใช้เส้นทางผ่านซ่องจอม ส่งผลให้การใช้ประโยชน์จาก R67 ทำได้ไม่เต็มที่

- 5) ตัวเลขมูลค่าการค้าชายแดนของช่องสะพานอาจไม่สะท้อนประสิทธิผลจากถนนโครงการก่อสร้าง R67 เท่าที่ควร เนื่องจากช่องสะพานถือเป็นพื้นที่อ่อนไหวมาก หากมีปัญหาชายแดนก็จะมีการห้ามส่งสินค้าที่จัดเป็นยาเสพติดปัจจัยผ่านช่องสะพาน แต่สามารถนำเข้าผ่านด่านช่องจอม หรือด่านปอยเปตได้
- 6) ในระยะแรกๆ นี้อาจมองว่าการก่อสร้างถนนเส้นนี้ยังไม่เกิดความคุ้มค่าเท่าที่ควร เนื่องจากยังมีข้อจำกัดเกี่ยวกับข้อตกลงการขนส่งผ่านแดนระหว่างไทย - กัมพูชา ทำให้ยังใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ แต่ในระยะยาวเมื่ออุปสรรคดังกล่าวได้รับการแก้ไขเชื่อว่าจะเกิดความคุ้มค่าเป็นอย่างมาก
- 7) ปัจจุบันผู้ประกอบการเวียดนามสามารถใช้ประโยชน์จากถนนสายนี้ได้มากกว่าผู้ประกอบการไทย เนื่องจากไทย - กัมพูชาอย่างไม่มีข้อตกลงเรื่องการขนส่งสินค้าที่เอื้ออำนวยมากนัก ปัจจุบันรถขนส่งสินค้าจากทั้งสองประเทศจะข้ามแดนได้ไม่เกิน 30 กม. เท่านั้น แต่รถจากประเทศเวียดนามสามารถขนส่งสินค้าข้ามมาถึงเมืองอันดองเวงได้
- 8) การให้ความช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยในการก่อสร้างถนนสายนี้ส่งผลกระทบโดยตรงต่อความสัมพันธ์ที่ดีในเชิงการค้าระหว่างไทย - กัมพูชา เนื่องจากเป็นเส้นทางที่คุ้ค่าใช้จ่ายอยู่ตลอด และต่างก็รับทราบว่าเป็นเส้นทางที่ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีในเชิงสัญลักษณ์ ส่งผลต่อการเจรจาทางการค้าที่ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี
- 9) เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จาก R67 ได้มากขึ้น จะต้องดำเนินการดังนี้
- ทำข้อตกลงทวิภาคีเรื่องการขนส่งข้ามแดน (Cross Border Transport Agreement : CBTA) ให้สามารถขนส่งสินค้าข้ามแดนได้ตลอดเส้นทาง
 - การพัฒนาเนื้อใหม่ช่องสะพานพื้นที่ขนาด 960 ไร่ ควรจะต้องเร่งรีบให้ดำเนินการได้แล้วเสร็จโดยเร็ว
 - จัดทำถนนเส้นทางเข้าช่องสะพานตั้งแต่จุดเชื่อมต่อทางหลวงหมายเลข 24 เป็นถนน 4 เลน โดยเร็ว

(3) กลุ่มประชาชนในพื้นที่ จากการสอบถามครัวเรือนริมสายทาง และผู้ประกอบการในชุมชนจำนวน 134 ราย ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ และผลกระทบโดยตรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ทั้งหมด อันเนื่องมาจากโครงการ พบว่า ร้อยละ 48 ยอมรับว่าการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดที่ก่อตัวมานั้นเป็นผลมาจากการก่อสร้างถนนสายนี้ค่อนข้างมาก ในขณะที่อีก ร้อยละ 52 เห็นว่ามีผลปานกลางเท่านั้น อย่างไรก็ตามเมื่อถามว่ามีความพึงพอใจต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด พบว่า ร้อยละ 49 พึงพอใจมาก และที่เหลือร้อยละ 51 มีความพึงพอใจปานกลาง

5.13 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ไทยและกัมพูชาเป็นประเทศที่มีชายแดนติดต่อกัน จึงมีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ค่อนข้าง слับซับซ้อน โดยภาพรวมแล้วความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศมีมาอย่างยาวนาน และเป็นไปในทิศทางที่ดี อาจจะมีบางช่วงระยะเวลาที่ทั้งสองประเทศเกิดกรณีพิพาทกันบ้างเป็นครั้งคราว ส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาเขตแดนที่ยังไม่ได้มีการปักปันแนวเขตไว้อย่างชัดเจน

อย่างไรก็ตาม ในส่วนของระดับท้องถิ่นบริเวณพื้นที่โครงการนั้น พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานท้องถิ่นและระดับชาวบ้านของไทย - กัมพูชา มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากโดยตลอด แม้ว่าในบางช่วงระยะเวลาจะได้รับผลกระทบจากปัญหาน้ำความสัมพันธ์ในระดับชาติบ้าง แต่ในระดับท้องถิ่นก็ยังคงมีการติดต่อสัมพันธ์กันโดยตลอด

จากการสำรวจข้อมูลหน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน ผู้ประกอบการ และครัวเรือน ทั้งในประเทศไทยและกัมพูชา สามารถยืนยันได้ว่า การให้ความช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยเพื่อก่อสร้าง R67 นี้ เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างไทย - กัมพูชาโดยเฉพาะในระดับท้องถิ่นดียิ่งขึ้น และจากการสอบถามครัวเรือน ริมสายทาง และผู้ประกอบการในชุมชน และผู้เดินทางผ่านถนนเข้าออก กัมพูชา (มีผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับประเด็นนี้จำนวน 127 ราย) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง กัมพูชา กับประเทศไทยอยู่ใน ระดับดี

5.14 ศักยภาพในการพัฒนา

การก่อสร้าง R67 แล้วเสร็จทำให้การคมนาคมระหว่างเมืองอันดองเวงกับเมืองเสียมราฐสะดวกขึ้น ส่งผลให้เกิดการขยายตัวของชุมชนเมือง และการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจของเมืองอันดองเวงและเสียมราฐ มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากเดิมที่รกร้างว่างเปล่ามาเป็นที่ดินเพื่อการเกษตร และด้านอุตสาหกรรมมากขึ้น ประชาชนในพื้นที่โครงการมีความต้องการปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินชีพที่ดีกว่าเดิม ถือได้ว่าเป็นโอกาสหรือศักยภาพที่จะมีการพัฒนาในด้านต่างๆ สูงกว่าช่วงก่อนมีโครงการมาก เช่น

(1) การลงทุนพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา ซึ่งปัจจุบันยังมีไม่เพียงพอ กับความต้องการของประชากรในพื้นที่ และที่มีอยู่แล้วในปัจจุบันก็มีคุณภาพไม่ค่อยดี และราคาแพง

(2) ด้านการท่องเที่ยว แม้ว่าเมืองอันดองเวงจะไม่ใช่พื้นที่ที่เป็นจุดสนใจด้านการท่องเที่ยวโดยตรง แต่เนื่องจากเป็นจุดกลางในการเชื่อมโยงพื้นที่จากฝั่งไทย จึงคาดว่าจะมีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวโดยต่อเนื่อง สามารถเชื่อมโยงกับจังหวัดพระวิหารที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของกัมพูชา ทำให้สามารถพัฒนาให้เป็นโครงข่ายเส้นทางเพื่อการท่องเที่ยวในอนาคตได้เป็นอย่างดี ตัวอย่าง แผนงานพัฒนาโครงข่ายการท่องเที่ยว อารยธรรมของจังหวัดบุรีรัมย์ที่จะพัฒนาเส้นทางโครงข่ายท่องเที่ยวจากกรุงเทพฯ มาตามแนวตะเข็บชายแดนไทย - กัมพูชา สิ่งที่สำคัญทางที่ด้านช่องจอมน้ำน้ำสามารถขยายเส้นทางโครงข่ายมาถึงด่านช่องสะจำ และพื้นที่ในเขตจังหวัดพระวิหารได้ ซึ่งจะทำให้มีเส้นทางโครงข่ายท่องเที่ยวที่หลากหลายมากขึ้น

(3) ด้านเกษตรกรรม พื้นที่บริเวณโดยรอบโครงการยังสามารถนำมาระบุเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านเกษตรกรรมเพิ่มขึ้นได้อีกมาก รวมทั้งการลงทุนในอุตสาหกรรมด้านการเกษตร เนื่องจากยังมีต้นทุนต่ำและค่าแรงที่ค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับประเทศไทยอื่นในอาเซียน

6. สรุปผลการศึกษาประเมินผล

6.1 การประเมินผลโครงการที่แล้วเสร็จ 1 ปี ของ สพพ. :

สพพ. ได้ทำการประเมินผลโครงการนี้มาแล้ว เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2555 ทั้งนี้เป็นไปตามประกาศของ สพพ.ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2549 ว่าด้วยหลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินผลที่ต้องทำการประเมินผลโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จมาแล้ว 1 ปี ทุกโครงการ ซึ่งผลการประเมินในครั้งนั้นพบว่าภาพรวมผลการดำเนินงานของโครงการอยู่ในระดับดีมาก ดังแสดงผลการประเมินไว้ใน และสรุปเป็นประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

(1) บททวนการศึกษาความเหมาะสม ที่ได้จัดทำขึ้นเมื่อปี 2549 โดยกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม การศึกษาพบว่าจังหวัดเสียมราฐเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในการเติบโตทางธุรกิจ และส่งผลให้เกิดการพัฒนาด้านการเกษตร สุขภาพ การศึกษา ทรัพยากรน้ำ และสุขอนามัยต่อพื้นที่ การพัฒนาดังกล่าวจะส่งผลให้อัตราการเติบโตของบริมาณจราจรสำหรับยานพาหนะทุกชนิด เพิ่มขึ้น ร้อยละ 8 - 10 ต่อปี

การศึกษาด้านวิศวกรรม เป็นการพัฒนาบนถนนที่มีอยู่เดิม ให้เป็นไปตามมาตรฐาน ASEAN Highway ด้วยความกว้างของผิวจราจร 7 เมตร (2 ช่องจราจร) ให้ล่าง 1.5 เมตร รวมกว้าง 10 เมตร ผิวทางเป็นแบบ DBST ประมาณการค่าก่อสร้าง ประมาณ 1,169 ล้านบาท (29.9 ล้านเหรียญสหรัฐฯ)

การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ไม่พบผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ ส่วนการศึกษาด้านเศรษฐกิจ โดยใช้ดัชนีหลัก 3 ตัว คือ (1) Economic Internal Rate of Return: EIRR (2) Net Present Value : NPV และ (3) Benefit – Cost Ratio : B/C โดยคิดจาก Discount Rate ที่ 12% อายุโครงการ 20 ปี ใช้ปี 2549 เป็นปีฐาน พบร่วมกับ EIRR = 15.88% NPV = 8.06 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และ B/C Ratio = 1.40

(2) ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์โครงการกับนโยบายต่างๆ (Relevance) จัดอยู่ในระดับดี มีความสอดคล้องกับนโยบายระดับประเทศที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โครงการ

(3) ประสิทธิภาพการดำเนินงาน (Efficiency) โครงการมีภาพรวมด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับดี ซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 3 ด้าน คือ ผลผลิต (ระดับดี) ระยะเวลา ก่อสร้าง (ระดับดี) และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (ระดับดี)

(4) ประสิทธิผลการดำเนินงานโครงการ (Effectiveness) : เป็นการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานจริง กับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในขอบเขตโครงการ ผลประเมินภาพรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งประกอบด้วย การเพิ่มมูลค่า การค้าชายแดน (ระดับพอใช้) การเพิ่มปริมาณการผ่านแดนของบุคคล และยานพาหนะ (ระดับดี) การลดระยะเวลาในการเดินทาง (ระดับดี) การใช้งานเส้นทางตลอดปี (ระดับดี) ปริมาณการจราจรเพิ่มขึ้น (ระดับดี) และความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ (ระดับดี)

(5) ผลกระทบของโครงการ (Impact) : ซึ่งประกอบด้วยผลกระทบทั้งทางตรง และทางอ้อมที่มีต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งในภาพรวมพบว่า โครงการได้ก่อให้เกิดผลกระทบในระดับพอใช้ กล่าวคือ

- 1) ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ : ทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่โครงการ และพื้นที่ใกล้เคียงมีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น และเกิดการจ้างงานมากขึ้น มีส่วนสนับสนุนให้เกิดการสร้างอาชีพใหม่ให้กับประชาชน และเกิดการลงทุนใหม่ เช่น มัคคุเทศก์ ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจร้านอาหาร การทำการเกษตรเชิงพาณิชย์ เป็นต้น และมีส่วนสนับสนุนในการจัดตั้งตลาดชายแดนบริเวณชายแดนของทั้งฝ่ายไทย และประเทศไทย ผลกระทบด้านเศรษฐกิจจัดอยู่ในระดับดี
- 2) ผลกระทบทางด้านสังคม : การพัฒนาโครงการได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนกัมพูชาด้วย เช่น จำนวนการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้ถนนเพิ่มขึ้น ผลกระทบจากการเปิดบ่อนการพนันหรือบ่อนคาสิโนซึ่งจะก่อให้เกิดทั้งผลกระทบทางลบด้านเศรษฐกิจ และสังคมกับประชาชนในพื้นที่ดังนั้นผลกระทบด้านสังคมจึงจัดอยู่ในระดับพอใช้
- 3) ผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม : โครงการไม่มีผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญ และไม่มีปัญหาในการโยกย้ายประชากร หรือจัดสรรงบดินชนชั้นให้ประชาชน เนื่องจากเป็นการพัฒนาตามแนวเส้นทางเดิมที่มีอยู่ ดังนั้นผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจึงจัดอยู่ในระดับดี

(6) ความยั่งยืนของโครงการ (Sustainability) : พิจารณาจากการดำเนินการบำรุงรักษา การจัดสรรงบประมาณ และการกำหนดผู้รับผิดชอบในการบำรุงรักษาโครงการ ซึ่งในภาพรวมพบว่า ความยั่งยืนของโครงการจัดอยู่ในระดับดี กล่าวคือ

- 1) หลังการก่อสร้างแล้วเสร็จ กระทรวงโยธาธิการและขนส่ง และสำนักงานโยธาธิการจังหวัด อุดรธานี ชัย และเสียมราฐ ได้ร่วมกันทำการสำรวจ ตรวจสอบ และรายงานความเสียหายของโครงการแก่รัฐบาลกลางเป็นประจำทุกเดือน เพื่อขอรับการจัดสรรเงินงบประมาณในการบำรุงรักษาโครงการ
- 2) รัฐบาลกัมพูชา มีการจัดสรรเงินงบประมาณสำหรับการซ่อมแซมบำรุงถนนเป็นรายปี จำนวน 3,000 เหรียญสหรัฐฯ ต่อ กิโลเมตร หรือ 0.39 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ต่อ ปี ซึ่งสูงกว่ารายงานการศึกษาความเหมาะสมฯ ที่กรมทางหลวงประเมินไว้ ที่ 0.23 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ต่อปี โดยว่าจ้างผู้รับเหมาเป็นผู้ตรวจสอบ ดูแลความเสียหายและซ่อมบำรุงรักษา เป็นระยะเวลา 3 ปี รวมถึงการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมสำหรับการซ่อมแซมกรณีถนนชำรุดเสียหาย
- 3) รัฐบาลกัมพูชาได้กำหนดให้สำนักงานโยธาธิการจังหวัดอุดรธานี ชัย และสำนักงานโยธาธิการจังหวัดเสียมราฐเป็นหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรงในการบำรุงรักษา

6.2 การประเมินผลโครงการที่แล้วเสร็จ 4 ปี ของการศึกษาในครั้งนี้

การศึกษาครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมทั้งข้อมูลปฐมภูมิ และทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ตั้งแต่ก่อนมีโครงการจนถึงปัจจุบันเมื่อมีโครงการ รวมถึงการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต เพื่อใช้ประกอบการประเมินผล ซึ่งผลการศึกษาประเมินผลในครั้งนี้พอสรุปได้ว่า ภาพรวมผลการดำเนินงานของโครงการยังอยู่ในระดับดี (ลดลงจากเดิมที่อยู่ในระดับดีมาก) กล่าวคือ

(1) ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์โครงการกับนโยบายต่างๆ (Relevance) : มีภาพรวมจัดอยู่ในระดับดี โดยมีตัวชี้วัดแต่ละด้านดังนี้

- 1) ทำให้สามารถเชื่อมต่อการเดินทางจากจังหวัดศรีสะเกษเข้าสู่จังหวัดเสียมราฐผ่านทางเมืองอันลองเวงโดยไม่มีการขาดช่วงของเส้นทาง (Missing Link) แต่เส้นทางเชื่อมโยงระหว่างถนนสาย 24 ไปด้านซ้ายของสะพาน้ำตกมา รถบรรทุกสินค้าใช้งานไม่ได้ (ระดับพอใช้)
- 2) ทำให้การค้าชายแดนขยายตัว มีนักลงทุนชาวไทยเข้าไปลงทุนรวมทั้งการให้บริการด้านการขนส่งสินค้าจากไทยเข้าไปถึงจังหวัดเสียมราฐ แต่ยังมีปัญหาในด้านกฎระเบียบปฏิบัติ และด้านการเสริมสร้างศักยภาพเพื่อการพัฒนา (ระดับพอใช้)
- 3) เป็นการสนับสนุนการดำเนินงานภายใต้กรอบ ACMECS ครอบความร่วมมือสามเหลี่ยมนรกต และครอบความร่วมมือทวิภาคีไทย – กัมพูชา (ระดับดี)
- 4) เป็นโครงการตามนโยบายต่างประเทศของไทยที่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (ระดับดี)
- 5) สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในบริเวณโครงการที่ทำให้มีความเป็นอยู่ดีขึ้น มีความปลอดภัยและสุขภาพดีในการเดินทาง การประกอบอาชีพ และการจ้างงาน รวมถึงมีรายได้ต่อหัวประชากรเพิ่มขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ (ระดับดี)

(2) ประสิทธิภาพการดำเนินงาน (Efficiency) : โครงการมีภาพรวมด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับพอใช้ โดยมีตัวชี้วัดแต่ละด้านดังนี้

- 1) งานบำรุงรักษาประจำปี ยังมีปัญหาความเสียหายที่เกิดจากอุทกภัยเป็นประจำทุกปี ซึ่งยังไม่พบว่ามีการจัดเตรียมงบประมาณสำหรับการบำรุงรักษาไว้เท่าที่ควร การแก้ไขปัญหาที่สำรวจพบจะเป็นการบรรเทาความยุ่งยากในการเดินทางที่เกิดจากความเสียหายของถนนและสะพานเท่านั้น เช่น การทำทางเป็นช่วงๆ ยาว เป็นต้น (หรือมีผลการดำเนินงานในระดับพอใช้)
- 2) งานบำรุงรักษาในกรณีฉุกเฉิน พบว่าดำเนินการเป็นไปอย่างล่าช้าเนื่องจาก ไม่สามารถดำเนินการได้ทันที ต้องรองงบประมาณในการซ่อมบำรุงรักษา ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนการดำเนินงาน (หรือมีผลการดำเนินงานในระดับพอใช้)
- 3) งานบำรุงรักษาราย 3 ปี การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลบำรุงรักษาเส้นทาง แม้จะมีการตั้งงบประมาณจากส่วนกลางสำหรับการบำรุงรักษาทุกปี แต่ยังไม่เพียงพอกับการรักษาสภาพโดยรวมของเส้นทางที่เกิดปัญหาอุทกภัยเป็นประจำทุกปี และยังขาดการจัดเตรียมงบประมาณสำหรับบำรุงรักษาราย 3 - 5 ปี ซึ่งเป็นการบำรุงรักษาตามระยะเวลาที่มีความจำเป็น (หรือมีผลการดำเนินงานในระดับพอใช้)

ภายหลังก่อสร้างโครงการแล้วเสร็จ ได้มีการมอบหมายให้สำนักงานโยธาธิการและขอนส่งของจังหวัดเสียมราฐ และจังหวัดอุดรธานีรับผิดชอบดูแลโครงการ โดยได้รับงบประมาณสำหรับการบำรุงรักษารายปีจากหน่วยงานรัฐส่วนกลาง แต่สภาพสายทางที่พบเห็นยังอยู่ในสภาพที่ไม่ดีนัก ดังนั้นหากพิจารณาจากสภาพสายทางที่เป็นอยู่ในปัจจุบันแล้วน่าจะสะท้อนให้เห็นถึงการบริหารจัดการที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

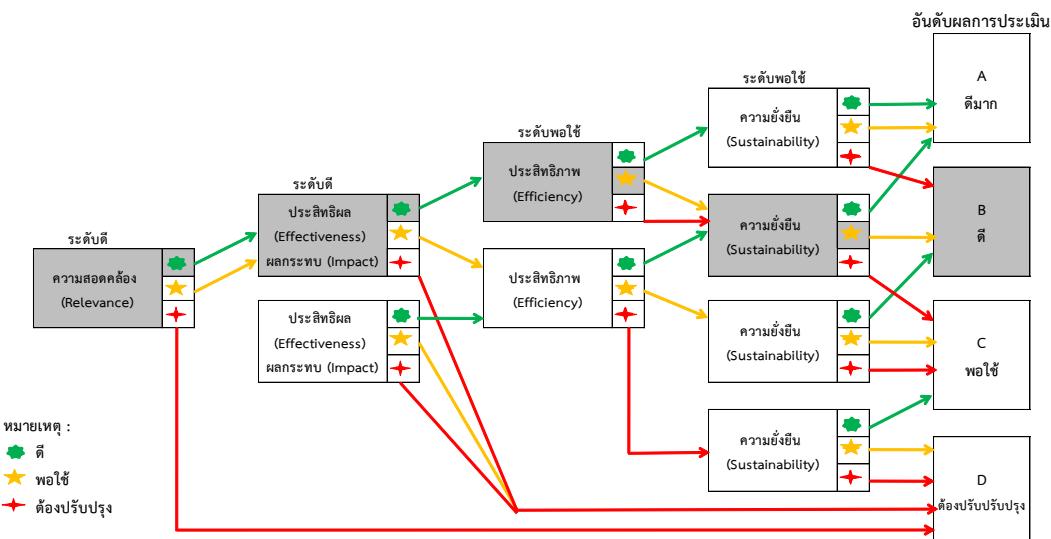
(3) ประสิทธิผลการดำเนินงานโครงการ (Effectiveness) และผลกระทบของโครงการ (Impact) : มีภาพรวมอยู่ในระดับดี กล่าวคือ

- 1) **ด้านวิศวกรรม :** ตัวชี้วัดย่อของผลผลิตในช่วงการดำเนินงานด้านวิศวกรรม ได้แก่ สภาพการจราจร ประกอบด้วย ปริมาณการจราจร (pcu ต่อวัน) ต่ำกว่าเป้าหมายที่ประมาณการใน FS เล็กน้อย ส่วนอัตราความเร็ว (กม./ชม.) มีระดับต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ เช่นกัน ส่วนระยะเวลางานเดินทาง (ชม.) อยู่ในระดับใกล้เคียงกับที่ สพพ. เคยประเมินไว้ (1.5 – 2 ชม.) จึงมีผลให้การประเมินภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้
- 2) **ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ :** ตัวชี้วัดย่อของผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ปริมาณการใช้สินค้า และบริการจากประเทศไทยสูงกว่าที่กำหนดในข้อตกลงให้ความช่วยเหลือ มูลค่าการค้าชายแดนต่ำกว่าที่เป้าหมายที่คาดการณ์ไว้ใน FS เนื่องจากปัญหาข้อพิพาทตามแนวชายแดน แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จำนวนยานพาหนะ และผู้คนเดิน เพิ่มสูงขึ้นแบบก้าวกระโดด ปริมาณการขนส่งทางถนน ด้านการลงทุน ด้านการท่องเที่ยว และรายได้ของประชากรเพิ่มขึ้น จึงมีผลให้การประเมินภาพรวมอยู่ในระดับดี
- 3) **ผลกระทบด้านสังคม :** ตัวชี้วัดย่อของผลกระทบด้านสังคม ประกอบด้วย ความสัมภានด้วยใน การเดินทาง การประกอบอาชีพ การจ้างงาน รายได้ของครัวเรือน การเข้าถึงในการศึกษา การเข้าถึงในการรักษาพยาบาล และการขยายตัวของชุมชน พบร่วมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในระดับดี ส่วนปัญหาด้านสังคมพบว่าส่วนใหญ่มีระดับปัญหาไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากนัก ยกเว้นเรื่องจำนวนอุตสาหกรรมที่มีมากขึ้น และการรักษาคนไข้ซึ่งรัตนธรรมท้องถิ่นมีแนวโน้มลดลง อย่างไรก็ตามผลการประเมินภาพรวมยังอยู่ในระดับดี
- 4) **ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม :** ตัวชี้วัดย่อของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย เสียง รบกวนจากการเดินทาง (ประชาชน ร้อยละ 49 เห็นว่า มีเสียงรบกวนเพิ่มขึ้น) ฝุ่นละอองจากการเดินทาง (ประชาชน ร้อยละ 37 เห็นว่า มีฝุ่นละอองเพิ่มขึ้น) ส่วนปัญหาด้านความสั่นสะเทือนต่อโบราณสถานในบริเวณใกล้เคียง สภาพการเปลี่ยนแปลงของชุมชน สภาพการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน และด้านสาธารณสุข ประชาชนส่วนใหญ่ (เกือบทั้งหมด) เห็นว่าไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จึงมีผลให้การประเมินภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้

(4) ความยั่งยืนของโครงการ (Sustainability) : พิจารณาจากโครงสร้างการบริหารจัดการโครงการ ความสามารถของบุคลากรผู้รับผิดชอบ แผนการบำรุงรักษา และมาตรการรองรับเพื่อการแก้ไขปัญหา ซึ่งในภาพรวมพบว่า ความยั่งยืนของโครงการจัดอยู่ในระดับพอใช้ กล่าวคือ

- 1) สภาพสายทางที่ใช้งานในปัจจุบัน จากการตรวจสอบแบบ Visual Inspection พบว่าสภาพผิวทาง ทางระบายน้ำ และป้ายจราจร และองค์ประกอบอื่นๆ อยู่ในระดับต้องปรับปรุง ส่วนสภาพให้ทางอยู่ในระดับพอใช้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับต้องปรับปรุง
- 2) ฝีมือบำรุงรักษารายปีอย่างสม่ำเสมอทุกปี แต่ระดับการบำรุงรักษารวมถึงงบประมาณสนับสนุนยังไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี เช่นกัน การซ่อมบำรุงในกรณีฉุกเฉินเป็นไปด้วยความล่าช้า และต้องรองงบประมาณสนับสนุนรวมถึงไม่มีการตั้งงบประมาณสำหรับการบำรุงรักษาราย 3 - 5 ปีตามมาตรฐานด้านวิศวกรรม (ระดับพอใช้)
- 3) การบริหารจัดการโครงการในช่วงที่ผ่านมา yang มีความล่าช้า การตัดสินใจไม่ทันที และขาดแคลนงบประมาณ รวมถึงมีเพียงมาตรการชั่วคราวในการแก้ไขปัญหาเท่านั้น (ระดับพอใช้)

เมื่อนำผลการประเมินดังกล่าวมาจัดอันดับโดยวิธีการจัดอันดับผลการประเมินดังแสดงในรูปที่ 7 ทำให้สามารถสรุปผลการประเมินภาพรวมสำหรับการดำเนินโครงการก่อสร้างถนนหมายเลข 67 (R67) (อันดองเวง – เสียมราฐ) ประเทศไทย อยู่ในระดับตี ต่ำกว่าผลประเมินหลังโครงการแล้วเสร็จ 1 ปี ที่ประเมินโดย สพพ. เมื่อปี 2555 ซึ่งมีผลประเมินอยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากผลประเมินด้านประสิทธิภาพในการบำรุงรักษาดูแลสายทางให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์พบร่วมกับความสามารถดำเนินการได้ตามมาตรฐานที่ควรจะเป็น ทั้งนี้เกิดจากการจัดสรรงบประมาณในการบำรุงรักษาไม่ครอบคลุมการบำรุงรักษาราย 3 ปี กับ 5 ปี รวมทั้งไม่มีงบประมาณสำหรับการซ่อมบำรุงฉุกเฉิน ตั้งนี้เพื่อให้การบำรุงรักษาสายทางสามารถดำเนินการได้ตามมาตรฐานที่ควรจะเป็น ทางรัฐบาลก้มพูชาควรจัดสรรงบประมาณสำหรับการบำรุงรักษาให้ครอบคลุมรายการตั้งกล่าวไว้ด้วย

รูปที่ 7 ผลการจัดอันดับภาพรวมการประเมินผลโครงการ

6.3 ความคุ้มค่าของโครงการ

การศึกษาและประเมินความคุ้มค่าของโครงการทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเงิน และสังคม จากการใช้ประโยชน์ของโครงการ ทั้งทางตรงและทางอ้อม พoSrP ได้ดังนี้

(1) ความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการลงทุน (ค่าก่อสร้าง และค่าบำรุงรักษา) กับผลประโยชน์ทางตรงของโครงการ (การประหยัดค่าใช้จ่ายในการใช้ยานพาหนะ และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง) ตลอดช่วงอายุโครงการ 20 ปี ณ ราคาคงที่ปี 2557 พบว่า ณ อัตราค่าเสียโอกาส 12% มูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์ (2,737.48 ล้านบาท) จะมากกว่ามูลค่าปัจจุบันของค่าลงทุน (1,613.79 ล้านบาท) หรือมีมูลค่าปัจจุบันสูง 1,123.69 ล้านบาท (ซึ่งมีค่าเป็นบวก) มีค่า B/C ratio เท่ากับ 1.70 (ซึ่งมากกว่า 1) โดยมีอัตราผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ (EIRR) เท่ากับ 29.43% (ซึ่งมากกว่า 12%) หรือสามารถสรุปได้ว่า โครงการก่อสร้างทางหลวงสาย R67 อันดองเวง - เสียมราฐ กัมพูชา ระยะทาง 131.139 กม. นี้ มีความเหมาะสม และคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ในครั้งนี้ ได้พิจารณาเฉพาะผลประโยชน์ทางตรงเท่านั้น ในขณะที่ยังไม่มูลค่าผลประโยชน์ทางอ้อมอีกเป็นจำนวนมาก ได้แก่ มูลค่าส่วนเพิ่มจากการค้าชายแดน และรายได้/มูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยว ดังนั้น หากนำมูลค่าผลประโยชน์เหล่านี้มาผนวกเพิ่มในการวิเคราะห์ จะทำให้โครงการมีความเหมาะสม และคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ มากขึ้น

หมายเหตุ : การวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจนี้ใช้ค่า VOC Saving ที่อ้างอิงจากรายงานการศึกษาความเหมาะสมของโครงการซึ่งเป็นอัตราที่ต่ำมากเพื่อเทียบกับ VOC Saving ของโครงการพัฒนาเส้นทางถนนโดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ถนนเดิมเป็นdin碌กรังนั้นเมื่อเปลี่ยนมาเป็นถนนลาดยางก็จะทำให้ได้ค่า VOC Saving ต่ำกว่าที่สูงมากกว่าการพัฒนาจากถนนลาดยางไปเป็นถนนลาดยาง (แต่เพิ่มช่องจราจรหรือปรับปรุงผู้จราจร) ดังนั้นจึงกล่าวไว้ว่าความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้เป็นอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำทางเศรษฐกิจที่จะได้จากการดำเนินโครงการ

(2) ความคุ้มค่าทางการเงิน

รัฐบาลไทย โดย สพพ. ได้ให้ความช่วยเหลือทางการเงิน (เงินกู้) สำหรับโครงการก่อสร้าง R67 ระยะทาง 131.139 กม. แก่กัมพูชา รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 1,224.34 ล้านบาท ความช่วยเหลือดังกล่าวเนี้ยเป็นการให้กู้ยืมดอกเบี้ยต่ำ (อัตราดอกเบี้ย 1.50% ต่อปี ระยะเวลาจ่ายคืนเงินต้น และดอกเบี้ย รวม 30 ปี โดยมีระยะเวลาปลดหนี้ 10 ปี)

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบวงเงินที่ให้ความช่วยเหลือ กับรายได้ที่ได้รับกลับคืนมา (1) รายรับจากเงินต้น และดอกเบี้ย (2) รายได้จากการจัดเก็บอากรขาเข้า และภาษีมูลค่าเพิ่มของด่านศุลกากรซึ่งสำจำประมาณ 286.48 ล้านบาท ตลอดช่วงอายุโครงการ และ (3) รายได้ที่กลับคืนมาสู่ประเทศไทยในรูปของการใช้สินค้า และบริการจากประเทศไทยในช่วงการก่อสร้างอีกประมาณ 777 ล้านบาท จะมีผลทำให้โครงการมีความคุ้มค่าทางการเงิน

(3) ความคุ้มค่าทางสังคม

ผู้ที่ให้คำตوبอกเกี่ยวกับความคุ้มค่าทางสังคมได้ดี ย่อมได้แก่ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการ เพราะเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากการทั้งทางตรง และทางอ้อม อันเกิดขึ้นมาจากการพัฒนาโครงการ ซึ่งจากการสอบถาม ข้อคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว พบว่า ทุกภาคส่วนได้ให้ข้อคิดเห็นว่า การพัฒนาของโครงการมีความคุ้มค่าทางสังคม กล่าวว่า ทุกภาคส่วนพึงพอใจต่อผลกระทบหรือการเปลี่ยนแปลงของสังคม อันเนื่องมาจากการพัฒนาโครงการ ประกอบด้วย มีความสะดวกสบายในการเดินทาง มีการประกอบอาชีพดีขึ้น มีการจ้างงานมากขึ้น มีรายได้ของครัวเรือนมากขึ้น มีการโอกาสเข้าถึงในการศึกษามากขึ้น มีการโอกาสเข้าถึงการรักษาพยาบาลมากขึ้น และมีการขยายตัวของชุมชนเมืองมากขึ้น ส่วนปัญหาด้านสังคม พบว่าไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากนัก

7. ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากศึกษาประเมินผลโครงการก่อสร้าง R67 พบว่ายังมีปัญหาอุปสรรคด้านเทคนิคและวิศวกรรม ด้านการบริหารจัดการ ด้านนโยบายและระเบียบวิธีปฏิบัติระหว่างประเทศ และด้านการเสริมศักยภาพในการพัฒนาดังแสดงรายละเอียดไว้ใน

ตารางที่ 3

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหา อุปสรรค		ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
ประเด็นปัญหา	สภาพปัญหา	
1. ด้านเทคนิคและวิศวกรรม 1.1 การศึกษาความเหมาะสม (FS)	+ เกี่ยวกับการจัดที่ทำการศึกษาความเหมาะสม ในช่วงก่อนการดำเนินการ	+ การศึกษาความเหมาะสม ควรเพิ่มเติมหรือจัดเตรียมเพื่อใช้ในการติดตามประเมินผลด้วย เพื่อให้หน่วยงาน/ผู้เกี่ยวข้องได้รับรู้ดังแต่ต้นว่า จะต้องจัดเตรียมระบบฐานข้อมูลด้านใดบ้างที่จะนำมาใช้เป็นตัวชี้วัดเพื่อการติดตามประเมินผลโครงการ + ข้อมูลด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศบริเวณชายแดน โดยเฉพาะด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่มีลักษณะเฉพาะสำหรับโครงการพัฒนาถนนตามแนวชายแดน จากรัฐ มูลค่าการค้าชายแดน และจำนวนภายน้ำที่ไหลผ่านชายแดน เป็นต้น เนื่องจากภัยหลักการก่อสร้างแล้วเสร็จและเริ่มดำเนินการในช่วง 2-3 ปี แรก ปริมาณจราจร มูลค่าการค้าชายแดน และจำนวนภายน้ำที่ไหลผ่านชายแดนโดยทั่วไปจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่คาดการณ์ไว้ แต่ในกรณีของโครงการนี้ กลับไม่เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายที่กำหนด ทั้งนี้เป็นผลมาจากการนี้ ตามแนวชายแดน
1.2 การออกแบบรายละเอียด	+ สภาพเครื่องหมาย/ป้ายจราจร บางจุดไม่ได้มาตรฐานและเหมาะสมกับเส้นทาง ณ บริเวณนั้น แห่งนี้สอดท้องถนน หรือหลักทางเดินยังไม่ติดตั้ง ในบริเวณควรที่จะมี ซึ่งจุดนี้ จะส่งผลในเรื่องความปลอดภัยในการขับขี่บนท้องถนน + สภาพสายทางบริเวณชุมชน หมู่บ้านคลองเกลือได้รับความเสียหาย เป็นอย่างมาก เนื่องจากเมื่อฝนตกหนัก ได้ถนนมีทางน้ำ (ท่อกลมลดต้น) ไหลผ่าน และท่วม ทำให้ น้ำกัดเซาะดินข้างท่อ ก่อให้เกิดการทรุดตัวของดิน + สภาพถนนช่วงหลักกม.ที่ 60 ซึ่งเป็นสะพานคอนกรีตยาว และสูงจากระดับทางน้ำ ได้รับความเสียหายเป็นอย่างมากจากน้ำท่วม (ประมาณ 2 สัปดาห์) ในปี 2554	+ การออกแบบรายละเอียด นอกจาจจะคำนึงถึงความเป็นไปได้และความปลอดภัยในเชิงวิศวกรรมแล้วควรเสนอแนะเครื่องหมาย/ป้ายจราจรที่ได้มาตรฐาน (ASEAN Highway) และเพียงพอต่อการใช้งาน + เป็นลักษณะความเสียหายกับถนนและสะพานที่เกิดปัญหาเฉพาะจุด เป็นความเสียหายมากกว่าจะซ่อมบำรุงปกติ และต้องใช้เทคนิคสูง จึงควรขอข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญ วางแผนการแก้ปัญหาจุดนี้ และมีการควบคุมอย่างเคร่งครัด เพื่อให้ความเสียหายลดลง และการใช้งาน ยาว รวมถึงถ่ายทอดวิธีการบำรุงรักษาเพื่อให้ถนนและตัวสะพานมีประสิทธิภาพ และมีอายุการใช้งานได้นาน + พื้นที่ที่ได้รับความเสียหายจากน้ำท่วม (เฉพาะจุด) ต้องได้รับบำรุงซ่อมแซมอย่างเป็นพิเศษ (Special Treatment) เช่น (1) การทำ Slope Protection คลุมด้วยเศษกระเบื้องหินทราย เช่น Concrete หรือ Mortared Riprap ตามความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่และกำลังงบประมาณ และ (2) การคาดทินโดยทำเป็น Mortared Riprap ท้ายน้ำ ตลอดบริเวณน้ำไหลข้ามทาง เป็นต้น

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหา อุปสรรค		ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
ประเด็นปัญหา	สภาพปัญหา	
2. ด้านบริหารจัดการ 2.1 การบำรุงรักษาถนน	+ ยังไม่มีการบำรุงรักษาถนนที่ดี ตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยรวมแล้วสภาพถนนอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐาน + ปัญหาน้ำท่วมผิวทางในฤดูฝนทุกปี และปัญหาการกัดเซาะบริเวณคอสะพาน (ตลอดเส้นทาง)	+ การบำรุงรักษาต้องดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ ตามระยะเวลาที่กำหนด + การจัดสรรงบประมาณเพื่อการบำรุงรักษารายปีนั้น ควรครอบคลุมถึงการซ่อมบำรุงถนนเมื่อเกิดความเสียหายในกรณีฉุกเฉินด้วย + ควรจัดโปรแกรมการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพแก่บุคลากรผู้เกี่ยวข้อง และการสนับสนุนงบประมาณทางด้านเทคโนโลยีในการก่อสร้างและบำรุงรักษา + ในกรณีปัญหาระยะสั้นนี้ ทางรัฐบาลก้มพูดต้องตั้งงบช่อมถนนหลังน้ำท่วมให้พร้อม และดำเนินการซ่อมหลังการเกิดน้ำท่วมทันที + การแก้ปัญหาระยะยาวต้องมีการเก็บข้อมูลเรื่องปริมาณน้ำ และพิศวงการไหลของน้ำอย่างน้อยสามปีเพื่อให้ผู้ออกแบบสามารถทำการแก้ปัญหาการระบายน้ำสำหรับการออกแบบนั้นต่อไป
3. ด้านนโยบายและระบบบริการบินระหว่างประเทศ 3.1 ข้อตกลงทวิภาคี	+ ข้อตกลงทวิภาคีเรื่องการข้ามแดนในปัจจุบัน สินค้าไทยสามารถขนส่งสินค้าข้ามแดนข้ามไปได้เพียงตัวเมืองอันดองเวงเท่านั้น ส่วน Boarder Pass ที่ออกให้เฉพาะคนในพื้นที่อำเภอภูสูติที่เท่านั้น ทำให้เกิดประโยชน์น้อยมาก	+ ความร่วมมือในการจัดทำข้อตกลงการค้าผ่านแดนให้อีก另一方面ต่อการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวมากขึ้น ซึ่งกระบวนการที่สำคัญคือการให้สัตยบรรณในความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขเจียงไทยกับกัมพูชาซึ่งไม่ได้ดำเนินการในหลายข้อ + ยกระดับการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าข้ามพรมแดน การค้าและการลงทุนในลักษณะ One Stop Service
4. ศักยภาพในการพัฒนา 4.1 ถนนเชื่อมโยงกับโครงการ	+ ถนนทางเข้าด่านซ่องสะจำวิ สภาพชำรุดมากและยังไม่ได้มีการซ่อมแซม ทำให้การเดินทางขึ้นส่งต่อไปยังเส้นทาง R67 เป็นอุปสรรค บางกรณีที่ต้องการขนส่งไปสู่เสียมราฐ จะต้องอ้อมใช้เส้นทางผ่านซ่องจอมจึงทำให้เสียเวลาในการเดินทาง	+ ต้องจัดทำถนนเส้นทางเข้าซ่องสะจำตั้งแต่จุดเชื่อมต่อทางหลวงหมายเลข 24 เป็นถนน 4 เลนโดยเร็ว ตามที่ได้มีการอนุมัติในหลักการแล้ว ซึ่งหากได้รับงบประมาณก็สามารถดำเนินการได้ทันที โดยจะมีการปรับแนวเป็นเส้นทางเลี่ยงเมืองช่วงบ้านละลอม ซึ่งเห็นว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับควรจะต้องช่วยกันผลักดันให้เกิดขึ้นโดยเร็ว เพราะจะส่งผลดีต่อการค้าชายแดนผ่านซ่องสะจำได้เป็นอย่างมาก
4.2 การพัฒนาเมืองใหม่ ซ่องสะจำ	+ การพัฒนาพื้นที่เมืองใหม่เป็นพื้นที่ของกรมปา美้ขนาด 960 ไร่ โดยได้มอบหมายให้ อบจ. ศรีสะเกษ เป็นผู้รับผิดชอบ คุ้มครอง แต่ขั้นตอนการส่งมอบพื้นที่ยังไม่ดำเนินการแล้วเสร็จ ทำให้การพัฒนาพื้นที่เมืองใหม่ต้องชะงักมากกว่าลิบปี และสูญเสียโอกาสในการพัฒนา	+ โครงการพัฒนาเมืองใหม่ควรจะต้องเร่งรีบให้ดำเนินการได้แล้วเสร็จโดยเร็ว ปัญหาปัจจุบันเป็นเรื่องภายในระหว่างกรมปา美้กับ อบจ. ศรีสะเกษ ที่ยังไม่สามารถส่งมอบพื้นที่ได้ ซึ่งเป็นเรื่องติดขัดตามข้อกฎหมายเนื่องนานมาก แล้วแต่ก็ยังไม่ได้รับการแก้ไข

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหา อุปสรรค		ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
ประเด็นปัญหา	สภาพปัญหา	
4.3 สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ การลงทุน การขนส่ง และการท่องเที่ยว	+ กฎระเบียบปฏิบัติในการข้ามแดนที่ดำเนินช่องสะพานฯ ปัจจุบันดำเนินการภายใต้ข้อตกลงทวภาคี (Bilateral Agreement) ทำให้มีปัญหาในการปฏิบัติเกี่ยวกับการผ่านแดนที่ยังไม่เป็นมาตรฐานสากล	+ ควรเร่งดำเนินการความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดน (CBTA) ให้มีผลอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงความตกลงตามแผนงานของ GMS CBTA และ ความร่วมมือด้านการขนส่งของ ASEAN
	+ ยังขาดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน การขนส่ง และการท่องเที่ยว เพื่อการพัฒนาไปสู่การเป็นแนวระเบียงเศรษฐกิจย่อย	+ จัดหาคลังสินค้ากลาง เพื่อจัดเก็บรักษาพืชผลทางการเกษตร ให้มีคุณภาพ และมีเส้นทางการค้าที่หลากหลาย + จัดตั้งศูนย์กลางโลจิสติกส์ ตลาดค้าส่งสินค้าทั่วๆ ไป และศูนย์กลางทางการค้า เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ + ส่งเสริมการเกษตรแบบมีพันธะสัญญา ห้องนิบริเวณพื้นที่ชายแดน และพื้นที่ภายในของประเทศ เพื่อให้มีการขยายตัวอย่างเป็นรูปธรรม + กำหนดแนวทางในการจัดตั้งกลุ่มอุตสาหกรรมการเกษตร หรือประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสมในพื้นที่ + ดำเนินมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนแก่ผู้ประกอบการ SMEs ในพื้นที่ เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาที่ว่าจะอุปทานของ SMEs + จัดทำแผนการตลาดและการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวร่วมกัน และจัดงานแสดงสินค้า แหล่งท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มจำนวนผู้มาเยือน + ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อยกระดับและเพิ่มการลงทุนด้านการท่องเที่ยว + จัดตั้งสมาคมผู้ประกอบการด้านการขนส่งในแต่ละประเทศ เพื่อเป็นศูนย์กลางประสานความร่วมมือ เผยแพร่ข้อมูลโอกาสของธุรกิจด้านโลจิสติกส์ และการกำหนดนโยบาย และแผนงานพัฒนา + จัดตั้งเวทีสำนักงานการลงทุน เพื่อเผยแพร่และส่งเสริมโอกาสของธุรกิจ และเพิ่มการลงทุนภายนอกประเทศ และ FDI ระหว่างประเทศ + เสริมสร้างช่องทางให้ภาครัฐและภาคเอกชนได้มีการส่วนร่วมกันอย่างต่อเนื่องทั้งในระดับอนุภาคร (เช่น GMS Economic Forum และ GMS Business Forum) ระดับชาติ และระดับจังหวัด เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข้อคิดเห็นประเด็นต่างๆ และการประสานงาน